

استاد درین میدان

انشاء بهاء

مولای امانت علی



بسم الله الرحمن الرحيم

الشعر

جاسر القوتی

حشایش و نیایش مرا حدی واکه کاتب فصاحت بیان خرد
 دانشوران از تحریر انشای شای بیکر اش چون قلم سرگردانست
 و مثنوی بلاغت نشان و انش خرد و دران از تقریر املای
 وصف بی پایش خاتم واد بریده زبان * قطعه * صانی که
 کمال عز و جلال * در شایش زبان ماطقه لال * آنکه کبر
 بر سر * از قیاس و گمان و و هم و خیال * نقد منصفانه
 عن إحاطة ترقیم الأَقلام * وتنزه ذاته عن ادراك ذواتها
 الأَفْهَام * و تحفه و در و بر این عاقبت * دگر است فرض
 و دایت * و ما أرسلناک إلا رحمة للعالمین * گلی است
 از گشای فصالی او و مینوق لازم الودوق * لو لاک لما
 خلقت الأفلاك * حریفی است از دگر کمال او * رباعی * آن

مالک ملک شرع و دین بود و کائنات و قایلین یقین بود •
 بر اوج پیبری و آدم • و ز عت شری با و طین بود •
 و من آله المعظام و اعمامه الکرام • اما بعد من هیچ • ان
 خوشه چین خرمن از باب سخن را که از جفاکاری سپهر بی مهر
 نظم • خاطر آشفته دارم و دل سرد • لاله ساسم
 بدایع محنت و درد • بد من بود مراد دل بر سید • فرحت
 از من برخ شتاب کشید • هیچ گاهی ز فضل ناهمو • شایه
 نیکوئی و ختم نه نمود • از سموم غم به باغ وجود • هرگز این
 بخت و دلم نه کشود • مثل من نیست و به جهان ثانی •
 حرف خوانی ز لوح نادانی • بلکه عیم همه ز مهر با پای •
 در هنر کی شود سخن آرای • فهم نامم کنی به پنج شگرد •
 از صبر مهره دار تو گیری حرف • در هنگام طالب الدلیلی
 بلده قنوج که بدیده استک نظر کان خزان • بین مشکلی
 قنوج می در آید و به چشم و اناولان سخی آفرین صورت
 قنوج می نماید فی مقام بیست فیض آگین که علم بهل صفایان
 عظیم اشانش علم بر آسمان افراخته • و خط ایست

دل نشین که کل عالم را فیض آینه گشایش مشعل آفتاب
 را در دستان ساخته * صد ایت پیشگان راست گفتارش
 آموز عیسوی * و صد ایت اندیشگان در دست
 کردارش چراغ افروز موسوی * هندستان دورینش از
 سیمک تاسماک کاشف اسرار * و بختان دقیقه گزینش از ثری
 تافک الاقلاک واقف اسرار * شاهدان جاو و طرازش
 تازه ادائی تسخیر دل پاکان نموده * و گلزاران سحر سازش
 به حکمت سرائی شکیب از دل قدسیان رسیده * بهنگام
 سلوع شمع جهان خورشید چراغ آفتاب را شام بی اختیار
 بر زمین می اندازد * و وقت طلوع مهر ماه ضحی برایش
 صبح گوهر انجم را آشامی سازد * و باغی بهر کوه اش
 گل رخان زده نورد * و تگویی گاستان شه * کوچه گرد * به
 حسن بست و لطافت اسباب * بآیین گل گشته رنگین لباس *
 گاستانیت که شای طرازش سسکندری تواند بست * و بهشت
 اینست که مدح پردازش بر نهند جم تواند نشست * و بهشت
 بدگشتی چون چهره پری رویان مونس روشن سازد دیده آمد *

و شامش بطریقائی چون زلف مسلسل مشک بو یان در کفش
 و ستاده از گردن خورشید * بلافت انوارش چشمه کوثر
 آب داده * و طراوت اشجارش ابواب فرح برد و دهی
 زنگار گیان کشاده * بیت * زهی صفای عمارت که در
 تماشايش * بدیده باز نه گم و نگاه از دیواره و قور خواش
 و دستان محبت اسانس دقیقه شناس که بهنگامه موافقت گرم
 میباشند * و تم مصداقت در مریح دل می گاشند *
 بر آن آو و که با جماع مکاتب مرسوله که نخست بزرجمان
 و عزیزان اتفاق افتاده بود چهره اندوده و به ترتیب مرغوب
 جمع نموده بکلمه استیلا سخن سازده که هرگاه گردش دوره دوار
 چون خروغ خود از بساط صراپا نشا ط قریب حضور در
 گردانده * و در زمان تفارقت یاد گاه می بماند * این قابل
 البصاعت بکلم و اجب الاطاعت هر همه را افراسیم
 آورده این کتاب را سیسی جامع القوامین بنموده
 به چهار فصل * مرتب ساخت * و بطریق کلام که یاد آرد
 در این کتاب تمام بی داده بر داشت * فصل اول

و در کتاب * فصل دوم * در رتبات * فصل سوم *
 مشتمل بر دو قسم * قسم اول * در مراسلات تهنیت آمیز *
 قسم دوم * در مکاتبات تخریص آمیز * فصل چهارم
 در آداب و القاب و خاتمه کتاب * اگرچه نظر بر مایست
 مناسبت آن بود که آداب و القاب را داخل فصل
 اول می نمود لیکن از آنجا که باعتبار قول هو الاول هو الآخر
 اول تا آخر نسبتی داده و در فصل آخر تخریر یافت و برین تقدیر
 اطرا دکنه دل پذیرد و در مکاتبات صغیر و کبیر ناگزیر است
 التماس از صبح نفسان معنی ریس و معنی رسان صبح
 نفس که از خطا بین عطا چنین در ابر و نمی گذارد و از
 در کمال خوبی عیب را هر می بندارد آنست که به مقتضای
 ای کلام خیر الانام الا انسان مرکب من الخطاء و الانسین
 بیت * تقدیر و رسم در اصلاح کوشند * و اگر اصلاح
 نتواند پیشند * بخت اول * بحساب ارشاد آید
 قدوة السالکین زبدة النوار فین یگانه حضرت
 مرتب بساط احدیت مقبول بارگاه همچون

میان شیخ پیر محمد زینت بخش سلون تحریر یافت بیت *
 آرزو دارم که خاک آفتاب طویای چشم سازم دم *
 گزین عقیدت گزین عین طالب العلم آداب *
 معتقدانه و آداب کوه نشاسته نیازمندانه بدوده
 بهوقف عرض حاشیه بوسان بساط فیض مناطا بحسن هدایت
 موطن آفتاب به باب تحقیق و توحید * و کعبه اصحاب به قس
 تحریر * سخن لطافت انسیه معدن معارف قدسیه * کریم الاخلاق *
 عظیم استفاق * حضرت پیر دستگیر مد الله ظلال جلاله و انفعاله
 میرساند اگر چه بحکم بیت * لوی جامی * بیت * نه تنها عشق
 آرزو دارم خرد * بسا کین دولت از گفتار خرد * این
 فدوی جان تازه از مدت بسیار آرزوی پای بوس ناصیه
 پایان آستان فیض نشان که اکبر حسن وجود و فروغ
 بخش پیشانی سجود * است فوق الحدوده ولیکن * بیت *
 ز بس به کتب علم مشق لاغری کردم * تنم چه کجاست مسطر
 کشیده می ماند * قطع ساقبت بعید مداد شوار دانه نشسته *
 از قبول این دولت فیض وصول هم دست حرمان

حرمان است و علاوه بر این حالت پر ملائت آنکه این شکسته بال
 نامت یک سال بسبب آزار چشم که از هر بن موی شکسته
 آنست که بر میزد و حالتی داشت که هر کس میاد دل هیچ کس
 مینوا و الحاح لله که درین ولایت جهات گریه که میهن و یسار
 این خاکسار صرا با انگار بود سیلاب چشمی زائل شده
 اما از بار غبار چشم که نا حال مائل به تیرگیست سبک و ش
 مگر دیده نمیدانم * رباعی * صبری نه که از عشق به پر پیرم من
 بخی نه که با دوست در آیم من * دوستی نه که با قضا در
 آویزم من * بیانی نه که از میان بگریزم من * درین صورت
 به مقتضای فیض عام آن قبله انام امیدوار است که
 آفتاب توجه خاص در باب این ذره بی مقدمه نماید هر آینه
 اگر که داب اضطراب مناص یابد * مصرع * یک نظر فرما
 که مستفی شوم ز اینای جنس * یوسته خود شید هدایت
 : بر اوج و در یابی عنایت موج در موج باد * مکتوب
 : دوم * بگرامی خدمت فیض موبست مشفق مهربان شمیم
 : الانسان یجمع الفضائل منبع الفواضل مرثه کامل اودی

آگاه دل حضرت حافظ جیو مدایه ظل کماله و نواله ستم بر
 استغفای حرمه و اسدهای رقیه کرمه تحریر یافت * بیت * توئی
 مقصودگر مشغول غم * توئی معبودگر نزدیک ویرم * ملکی و ملا
 پاش خط پوش * وای جرم بخش عذ و نیوش * ذره بی مقدمه که
 تا این مدت خود را بار سال عرائض فریاد ضمیر فیض آباد
 آن بنده ششردان و اسخ الاعتقاد و کینه مستفیدان
 واثق الاشیاء داده نه آن بود که در اوای لوازم ذویت که
 لازمه عجب ویت کیشان عقیدت اندیش و طریقه عقیدت
 اندیشان عجب ویت کیش است قصوری راه یافته بل از
 رهگذر کمال افعال اینکه وقت آمدن از سعادوت
 اندوزان حضور و موفور السعد و رخصت شده
 نتوانست که حقیقت حال خود را بشمارد و باعی *
 شب و روز قرین دلم است * لطف و کرمش گوش
 شن دلم است * از حلقه بند گیت بیرون نروم *
 تاشش جیات در گنیم دلم است * ضمیر آگاه کفرین
 عقیدت گنیم هیچ سعادتی به ازین نمی داند که خاک قد

خاک قدیم پاک را که طوطیای دیده اولوالبصار است سره
 چشم خود گرداند بکام آنکه اگر آفتاب تابان ذره بی جان را
 با کز اتمش دهماید چه دور و اگر سلیمان زمان مورچه بی زبان
 را به پیام یاد فرماید چه قصور امیدوار است که در ماده
 رفع بذات این صراپا ملاست نوازش نامه فیض آموذمین
 به مهر خاص که چشم سره ناک شاهد مقصود تواند بود شرف
 و رودیابد که این سکین بنی سکین سدا فتحی و بفک
 سدید و شادان و فرحان باز بخدمت باریاننگان حضور آید
 * بیت * اگر شود لطف و کرم در شان من * جاود
 طاعت دهد غصیان من * سایه بلند پایه هدایت و ارشاد *

قاریوم الغناد مخلد ومستدام باد بحرمه النون والصاد

مکتوب سیونم در جواب عنایت نامه فیض شامه

قبایه ارباب فصائل و کیمه اصحاب فواضل حضرت میان جیو زینت
 بخش بنگر ام ارقام یافت * رباعی * گشاده فتنه بگدائی بکند *
 و زلف نظر به بینوائی بکند * از دست گدای بی توانماید هیچ *
 بحر آنکه بصدق دل دعائی بکند * ذات قدسی صفات آن بجمع

فیوضات سبحانی منبع علوم روحانی کاشف دقائق مقبول و
مقبول واقف حقائق فروع و اصول مقصدای کاروان منازل
تحقیق پیشوای ره روان مراحل مدقین مهربان سر ایا لطیف
و احسان فیض بخشای عقیدت انمایان عیو دیت گرا
و هدایت فرمای عیو دیت گرایان عقیدت انما باد کترین
قد ویت گرین خلیفه طالب العلم بعد ادای تسلیمات فرادان
و کورنشات بی پایان معروض سعادت اند و زان حضور
موفور السور می گرداند که بود و دهر فراز نامه نواز مش آید و
شتمل بر اطلاع ماند و بود مقبول درگاه صمد میان ابو محمد که مرقوم
قلم فیض توأم گردیده بود و جبین نیاز سجود و معبود حقیقی بود و فیه گاه
میان ابو محمد خود راه عدم اخلاص در پیش گرفتند و با او
به بند خبر شود بطالب علمی قصبات رفتند و پاس
کرده قرار داد حضور می را بر باد دادند و ابواب غم و اندوه
بر روی دوستان هدم کشادند و ششاقان یکدل و یکبهره
را در شده مهاجرت گذاشتند و ده دعا با خند و ریش
مواعلت مخلصان صمیم القلب گسیه با آشنایان جد

حدید مانگانه موافقت گرم ساختند و نظر برین مکرر اند که در
 محبت و صداقت تجا و زینک نقطه محبت کشیدن و صورت
 صد آفت دیدن است عرض که حکایت شکایت آن
 عزیز که با این مهربانی های آن حضرت از خدمت فیض موافقت
 جدا شد ندیده تحریر قلم نمی گنجد و بیزان نمی سنجد ضمیر آگاه
 بحکم آنکه بیت * نخواهد این چمن از سرو و لاله های ماند *
 یکی همبرود و دیگری همی آید * از رفتن ایشان بر دل فیض
 مشعل که نموده لوح محفوظ است بخاری خواهد نشست و شرح
 دل پذیر معنای بی نظیر مقبول کونین میرسد حسین نور الله مرقه
 نفس برداشته مر سؤل و است بنظر فیض اثر خواهد گذشت
 حقیقت این بود که عرض نمود و ظلمکم محض و دباد بحق ملک الودود
 * مکتوب چهارم فراق نامه جان گذار بخدمت یار دل نواز
 سر ایماز نگارش یا منت * بیت * حسن تو همیشه در فروان
 باد * و دست همه سال لاله گون باد * تا و سه مشکباز چایه
 مویان نازنین تسکین بخشای خوین جگر آن سپهر بی مهر و صفو
 و خسار مهوشان زهره چین و شکست افزای مهر

()
است بهار جمال آن طراوت بخش گلشن آمال و امانی
نضامت و حدیقه عیش و کامرانی گلگونۀ عامض خوبی (خال چهره)
محبوبی (سواد دیده و داد) (سر به چشم اتحاد) (مقبول ایزد جهان)
آفرین (میان شهاب الدین رنگ افروز کل و ناله آموز بابل)
باد به ادای مراتب سوز و نیاز جاندهی که آتش انداز
گشاید دانش و آگهی است باطهار حقیقت حال زمان بهجران
می پردازد و دل را از شدۀ ایام حرمان خالی می سازد
جانان بآن قامت سرور رفتار که در حسن رعنائی شاد است
است و بآن سبیل گره داده که بصد زبانی زنجیر گردن
آفتابست و بآن قوس خنجرین که بجهت صید امن و امان
دل ناشکیبان راز نه کشیده و بآن نه گسست
خواب که در سایه چتر مشکین بیکه بر گل زده و بآن مژگان
فته کیش که ناوک سینه امید است و بآن خان مشکین که مردمان
دیده خورشید است و بآن دمان غنچه آئین که راه اندیش
ده و گم است و بآن لعل بشکر خند که هیو مسته چون گلن صبح
در تبسم است که تا از بزم و صالت مانند حلقه دور

در بیرون شده ام مسم چون بهلال ابروانت از غم خمیده
و تم چون موی زلفت هزاران هزار هیچ و تاب دیده از
بارگران ناتوانی سرم چون حلقه با قدم هزار است و دلم چون
لبنی با حدیث آه و ناله دسازگو هراشکم چون صیت جمالت
آویزه گوشش ماهی گشته و دود آسم چون زلفت مشکیت
بر ماه دل زده باغبان قضا و قدر نهال وجودم را در طایفه گیتی
مگر جنت باد هر صر فراق پرورده و چمن طراز روزگاه
ریا چمن عیشم را از چشم غم آب داده که نغمه صرسته
دلم از نسیم نو بهاری نمی کشاید و چمن طبعم از گریه ابر آذری
بخنده نمی گراید * بیت * ز جوش گریه اشکم گشت گلگون *
شیر از مرغان من فواره خون * خوش آن ساعت مسعود
آن محمود که خاک آستان دولت نشان را طویای چشم
سازد و سینه محنت کشیده را از غم و الم جدائی پردازد
دل غمیده به یوسنله قاصد و پیغام نغمه محبت و دیر و سزاید
زبان اخلاص بیان حکایت فراق و داستان بی پایان اشتیاق
به تفصیل ادانماید * نظم * تو باشی از غرور حسن مدهوش * من از حیرت

کنم خود را از آفتوش * به عثوه بشکنی مهر دهنم * کنی گویا
چو چشم خود ز بانم * بگویم قصه بی خوابی خویش * بخوام نامه
بی تابی خویش * جوایی بشنوم زان لعل سیراب * که از بزم

وصالت بهره می یاب * مکتوب پنجم بدوست سهرابا مغربی پوست

صادق الوداد میان محمد مراد کمانی که فرستاده بودند بر سید آن
تحریر یافت * بیت * زهی سعادت آگس که یارش آر دیاد *
کنند ز بند غم و محنت الم آزاد * بیک تنز کام آن قبول
الانام گل گلزار سمانی بابل شاخ سار مکه دانی شه سوار میدان
سخنوفی بهار بوستان مکه پروری زادیده عمره و قد ره دور فرخنده
ایام به محبت کیش مستهام کمانی که خجالت ده ابروی مهوشان
دلاوام بلکه هلال مثال انگشت نای خاص و عام بود و سایند
و خاطر این طایفه بگوشتن را که بگوشه بهران * همد ب تیر حرمان
بود از گرانبار کشش حزن و ملال سبک و بش گرد ایند
* بیت * بسی صد بلندم ز احسان دوست * دل و جان *
من مرد و قربان اوشت * قسم با سم پرور دگاری که رفته
جان در قبره قدرت اوشت اگر این گوشه نشین زاویر

زاویه نحرمان در مقابل این عطیه مرضیه تیر قاست ناتوان را
 گمان سازد رواست و اگر بمیدان و قادر آمده بسی سسر قربان
 نماید بجاست تا توسس قرح بخار نکار نکس بر صفحه زردین چرخ
 برین بیاراید و عطار در قم رد و قبول بر تحفه عجیبین اهل زمین
 نیست نباید توقع که تمام آرزوی آن افضل اگر ام بدت مرام
 بقادران ماد * مکتوب ششم * در جواب تلمیذ پر تمیز عبد العزیز
 تحریر یافت * بیت * ادب یا چیست از لطف الهی *
 بنهر سرب و هر جا که خواهی * مکتوب بهجت اسلوب آن
 نادر العزیز و رقی نسبی اختصاص مجموعه و قادر اخلاص مشتمل بر
 صلاح پر سی قصد طالب اللمی قصبات که بعد انجام ایام
 شب برات صورت بند و بر صید خاطر را قرین اصناف مسهرت
 و شادمانی گردانید اگر چه این گاه قماش امتیاز سفید و سیاه ندارد
 اما بهر حال این مشتاق سوخته آتش فراق کم و بیش بر حرف و و سنان
 که بغفل ناقص خود مستول می بندارد نظر نموده بی تکلفانه بقلم می آرد و آن
 این است که طالب صادق که ظاهرش هرگز باطن است بمقتضای
 ام خیر الا نام اطلبوا العلم لو کان بالصدیق تارخ شدت غریب

خود پسند و گنج مطلوب بر ندارد و تا علام وار کمر خدمت
 بر میان جان نه بندد این مقصود فراچنگ نه آرد آری تا شمشیر
 از نیام بر نیارد در معرکه مردان سرخ رو و تنهای جان من اگر
 بموجب خیر البشر السفر وسیله الطغریر و دستی پای مال از زاویه
 خمول سر واکرده شد ابد سفر و اگر ضرورت سفر دارد و هر خود
 نه گیرند برای نه تحصیل کسب کمال بالادستی بر ابنا ی جنس خود
 نه بیند بر ادرم بحکم آگاه تا این کس تیر و ابر از قوس خانه
 بر نهند بدست مراد سر نه بند * بیت * بسفر رفت مبارک باد *
 سلامت روی و باز آئی * الله تعالی آن یگانه نو و زگار را از
 دست احوال آفات و و دوار که دفتر جمعیتش ابراست
 بر کنار داشته بعلی که با وجود خرچ مرتی پذیرد و رساند و بعمل
 آن و زمره مقبولان خود گرداناد * مکتوب بهتم و به شکایت
 سپهری مهر و استعای نامه محبت شما به عزیز یافت * رباعی *
 ما گویچه باشکسته صحرانشسته ایم * اما ز آب دیده بد ریای
 نشسته ایم * آغشته صد هزار گدازنت بزر چرخ * مانند
 در دره بینا نشسته ایم * بر ضمیر عهد اعت پذیر آن یگانه آفاق

آفاق مجمع اطلاق میان شیخ سخاقت پوشیده میاود و دستدار
 سر اپانیاز از ان باز که از بساط انبساط حضور دور افتاده
 است دست برد و پیل مهیل دور ستم پیشه فرزین بند منصوبه
 عیشم و اشکست داده هزاران هزار اسبب جور و جفا بر جان
 ناتوان تاخته ابواب رخ و عمارت دل ناشکیبان گشاده پیاده وار
 صد اسیمه ساخته دوین صورت اگر نیم خبر شمیم تو به عیشم
 بر کشت زانو امید مشتاقان زانم و نزد خاطر مخلصان قدیم را
 چون گل شکفته گرداند هر آئینه با لای محبت میبان صمیم قائم
 ماند * مصراع * شان به عجب گریه از ندگد ار * تارخ بساط
 زمین و زمان از تاب آفتاب درخشان باشد بغایات بینایات
 ایزد سبحان توس بهجت و آرام را ام باد * کتب هشتم بهادیه
 که بموجب فرمایش عزیز بقلم آمده بود تحریر یافت * و مت
 است که گل بر کند پرده زرخشا * زان سانکه ز فالوس چراغی
 بد را آید * از این جا که با خیان قضا و قدر چار چمن گیتی را
 چو شحات سحاب بکر مت به گلهای متنوع زیست و
 زینت بخشیده سیراب گردانند آرزو دارد که حرفی چند در

وصف شاهدان چمن و شکرستان گلشن که در دنگان را سمرایه
 بهجت و نشاط داده گین خاطران را پیرایه سمرت و انبساط
 است بر روی قلم آورد بر حدیقه پیرایان بهار معانی و ثمره بهارایان
 گلزاره نکه دانی پوشیده مباد که درین وقت خوش و موسم
 و گلشن که نسیم غیر شمیم طراوت بخش نواده ای و گین است
 و خمر و گل بصد ناز و نخل بر تخت چمن نشسته و سمر و باهرازان
 نذر و چون خادمان کمر بسته پا جان غم آلود بلسان حال این
 مقلودا دانموده * بیت * سمر و در باغ بیک پای ستادست نگر
 * بر کاب تو دو دو گر بودش پای دگر * دسوس کبود پیر این
 باهرازان زبان شوق و نیاز در گفتگو * بیت * در رویش حس
 و ناز هست بسی خوشنما * غمره بطرز ستم عشوه برنگ جفا *
 و لاله خوین پیاله با داغ دل مقدمه حسب حال خود را در
 جست و جو * بیت * لبالب است ز خون بکر پیاله تا دم
 نخست چنین شراب مگر حواله ما * و نه گیس مجنون و ناز
 به تماشا ی لیلی بکار از دود و چشم کشاده این کز
 موزون بلسان و قلم بیرون داده * بیت *

* بیت * باز آئی که در سوز و گدازم بینی * میذارى شهای
 در آرم بینی * و سبیل مشکین با وجود بیچ و تاب از عتاب
 گل در دماغه ارمی * بیت * از بهر دفع چشم بد از روی
 خوب تو * سیار با سپید شوند عجز آفتاب * و سمن سیمین بهان
 بتلافی لوازم و اداس جان سپاردی ادا نموده * فرو *
 باز آمدم که بده این خاک باکم * گر طاعتی قضا شده باست
 ادا کنم * در چنین حین نضاء است آگین بابل ترانه ساز با دل
 آرزو مند و سوز و گداز و از شمشوی گل سراپا مانند با جان
 مستمند سخن پرواز * بیت * تغافل تو مرا به نماید از لطف * که
 آن بهر کس و این خاص از برای من است * گاهی از بهار
 وصال یار دامن دامن گل عیش چیده و گاهی از یاد خزان
 فراق صبح و ارگریان و دیده و ساعتی جام دهنش از باد
 سمرت و نشاط لب و دمی جان غمگینش از غایت بهوشی
 بهجت و ابشاط را در طلب و زمانه چون گل با شگفتی هم آغوش
 و ترنم گویان و لفظ چون تنگی با شگفتی در جوش و مشوق جویان
 * بیت * دو گونه رنج و عذاب است جان مجنون را * بلای

وصفت شاهد ان چمن و شادمانی که در دنگان را سرمایه
 بهجت و نشاط و اوده گین خاطر ان را پیرایه کسرت و انبساط
 است بر روی قلم آرد بر حدیقه پیرایان بهار معانی و نغمه بهر ایوان
 گلزار که دانی پوشیده مباد که درین وقت خوش و موهم
 و گلشن که نسیم غیر شمیم طراوت بخش نو با ده ای رنگین است
 و خمر و گل بصد ناز و تحمل بر تخت چمن نشسته و سر و با هزاران
 تدر و چون خادمان کمر بسته پا جان غم آلود بلسان حال این
 مقوله ادا نموده * بیت * سرود و باغ بیک پای سنا دست یگر
 * بر کاب تو دود گر بودش پای دگر * دسویس که بود پیر این
 با هزاران زبان شوق و نیاز در گفتگو * بیت * در رویش حسن
 و ناز هست بسی خوشنما * غمزه بطرز ستم عشوه برنگ جفا *
 و لاله خونین پیاله با داغ دل مقدمه صب حال خود را در
 جست و جو * بیت * لبالب است ز خون جگر پیاله تا * دم
 نخست چنین شرابگر حواله تا * و ز گیس مجنون و ارباب
 به تماشا ی لیلی گلزار از دود چشم کشاده این نکته
 موزون بلسان و قفس بیرون داده * بیت *

* بیت * باز آی که در سوز و گدازم بینی * بیداری شهای
 در ازم بینی * و سبیل شکین با وجود پیچ و تاب از عتاب
 گل در د عاگزاره ی * بیت * از بهر دفع چشم بد از روی
 خوب تو * سیار با سپند شوند خمر آفتاب * و سمن سیمین بدن
 بتلافی لوازم و اداب جان سپاری ادا نموده * فر
 باز آمدم که بنده این خاک با کتم * گر طاعتی قضا شده با ست
 ادا کنم * و در چنین حین نضام شتر آنگین بابل ترانه ساز بادل
 آرزو مند و سوز و گداز و از شمشوی گل سراپا بانو با جان
 مستمند تنی پرواز * بیت * تغافل تو مرا به نماید از لطف * که
 آن بهر کس و این خاص از برای من است * گاهی از بهار
 وصال یار و امن دامن گل عیش چیده و گاهی از یاد خزان
 و افاق صبح و ارگریان و دیده و ساعی جام دلش از باد
 مسرت و نشاط یاب و دمی جان خمیگینش از غایت بهوشی
 بهجت و ابسط را در طلب و زمانی چون گل با شکفتگی هم آغوش
 و تر نیم گویان و لحظه چون تنه با شکفتگی در جوش و مشوق جویان
 * بیت * دو گونه رنج و هدایت است جان مجنون را * بلای

صحت یلی و فرقت یلی * جسم کل جسم کل که داستان
 آتش و یز عشق به تحریر و نیاید و این مایه متعلقه غیر تقریر را
 نشاید * بیت * قلم بسکن سیاهی ریزگار غموز دم در کفش *
 حسن این قصه عشق است در دفتر نمی گنجد * مکتوب نهم بیست
 گراچی خلاصه خاندان اصطفی نقی و ده دو دمان ^{قبولیت} از رضا شمس ^{صفت}
 پناه نجابت ^{بر ریح} دستگاه میرسد خیر اند بلگرامی تحریر یافت *
 بر ضمیر منیر خورشید نظر آن زینت افزای محفل تنی و رونق
 بخشای ^{مضامین} نو و کهن نگاه ^{محمود نوین} آموز چشم بینش چراغ اقرو
 بزم آفرینش ^{مک} خوان ^{و نه خوان} اهلیت مردک دیده قابلیت
 مدح تو این مرآت ^{مختصر} آیین ^{مقتضی} قوت ^{مبتدئ} مجمع ^{مبتدئ} الاخلاق ^{مبتدئ} منبع
 الاستفاد ^{مبتدئ} آخر منیر برج ^{مبتدئ} نقابت ^{مبتدئ} گوهری ^{مبتدئ} نظیر ^{مبتدئ} و ج نجابت
 واضح و لایح خواهد بود که وصول مرده بهجت افزای ایگم
 به انجام ^{مبتدئ} ایام ^{مبتدئ} صیام ^{مبتدئ} که و ده ^{مبتدئ} تبعید ^{مبتدئ} نیست ^{مبتدئ} کلید ^{مبتدئ} اچران
 شی ^{مبتدئ} دستان ^{مبتدئ} صورت ^{مبتدئ} و منی ^{مبتدئ} را بقدم ^{مبتدئ} و م ^{مبتدئ} مسرت ^{مبتدئ} لزوم ^{مبتدئ} رشک
 گلستان سازند ^{مبتدئ} دستان ^{مبتدئ} جهان ^{مبتدئ} بزم ^{مبتدئ} نشاط ^{مبتدئ} و سیر ^{مبتدئ} از به ^{مبتدئ} مجموعه
 انبساط ^{مبتدئ} کردند ^{مبتدئ} و رباعی ^{مبتدئ} ای آمدنت ^{مبتدئ} باعث ^{مبتدئ} آبادی ^{مبتدئ} ما ^{مبتدئ} ذکر ^{مبتدئ}

تو بود ز من نه شادی ^{راگر} که یار او بود که تا بشارت سازم *
 قربان سر تو باد آزادی ما * اگر چه در عالم منی دیده بیوساطت
 با نهره نظر بر روی شاه مقصود می گشاید و دل غم دیده بی منت
 میانه جسمانی مشاهده روحانی می نماید لیکن بکلمه آینه بیت * و عده
 وصل چون شود نزدیک * آتش شوق تیز تر گردد * دوستدار
 سر پاشا از غایت اضطراب و در شاه راه انتظار
 * مهر عجم * چون گوشش روزه دار بر آینه اکبر است *
 سبب حقیقی زودتر لطیفه بر آنگیزد که حجاب نامه و پیام از میان
 بر خیزد * بیت * بی توجان قطره است بر لب شوق * و در تویر
 آمدی بکشد اشک * کاغذ پیام گردد و تمام اینها رسید
 و سر شکست * مکتوب و تم در جواب محبت و صداقت
 بنانه فضیلت و سرگاه مقبول بارگاه رب غفور میان عهد
 اشک و پریشانی نور موطن بنده فخره چون پیشکش بر جفاکاری
 فلک ستم کیش و دل آزاری و در جور اندیش تحریر یافت
 بود و در قیام شوق آمد که بپند امضای مدت کیر مصحوب شیخ
 مستور و نگار شش یازده بود اگر چه در بادی النظر دل اخلاص منزل را

مسرور و مستبتهج ساخت اما به مطالعه حقیقت حال ایشان که
 با وجود چندین نگارهای بنور و تاول است در هر دو آب
 با اضطراب انداخت ای عزیز صراحت انداختن و تمیز از گردش
 گردون و دون بدست و نامانجار که و نامیکر و حیل اشش گردان
 و نادان را یار غم گاه است نمی توان حرف زد که درین
 روزها که باز از نادانی و ناقدردانی است پست فطرتان کج نهاد که
 از غایت ناهمی فرق میان من و حق نمیدانند و بر غم کسب کمال
 سر به فلک می کشند و باند حوطلکان و الا نژاد که از نهایت
 دوری سر یست انجام را از ناصیه آغاز می خوانند بجای
 آبر لالی جام در رود آ میر و در می چشند قطعه اسپ نازی
 شده مروج زیر پالان طوق زمین همه در گردن خرمی بنیم
 ابلهان را همه شدت نگلاب و قد است قوت داناها
 از خون بکار می بنیم معالجتی کجاست که معده قاب ز نماند از
 اغلاط فاسه و او صاف ذمیه پاک و صاف نموده باصلاح
 آرد و نوش دار و کو که در از الی امراض نادانی و ناقدردانی
 سپهری مرا عجز عسوی بکار بر دهر حال مقتضای دانش و کمال

کمال آنست که مبادی اسم از نگاتی همه وقت بشاده پشانی
 در عین و کامرانی باید بود و کل و خار عشرت و عسرت را
 کاشته باغبان حقیقی انگاشته لب بچون و چرا نباید کشود
 بیت * بدرود صامت ترا حکم نیست دم در کش * که آنچه
 صافی ماریت عین الکائنات است * اله تعالی براتب عالی
 رساند و یاد د و مسد اران را سخا الودار را از ضیارت
 تصویر آن یگانه کارخانه تقدیر را در کشش بگرداناد * مکتوب
 یازدهم غنچه نسیب پناه فوایدش در نگاه شیخ امان اله
 کمال بر رسیدن ابیات تازه در سخن و سفارش دوست
 صد اتم مستنون تحریر یافت * تسامح طبع صافی و ذهن وافی
 آن صورت دان منی و منی شناس صورت که دانش و دان
 نکته پرور و انگی است قابل و نکته پرور آن دانش و دان
 دمیاری است کامل بهجت افزای دلهای خرمین و مسرت
 پیروی جانهای اندوه گین باد بعد ابراز لوازم شوق که گذارش
 و نگارشش نمی پذیرد و در مرض بیان جانی گیر دشمن و ضمیمه
 فیض آموذی گرداند که رباعی طبع زاد آن مجمع دوست

و داد منبع قنوت و اتحاد که هر چهار مظهر احش چون اربع
 عناصر حکم مساوات داشتند همچو گامی که از نظم و نسق تدبیر مانده
 نکته انتخاب برکنار بوده فرومی گذراند این غزل خوان
 بیت المخرن جدائی و تنهائی را ببرد و شش شادمانی تازه و هم
 آغوش کامرانی بی اندازه بگرداند * بیت * بناماد آن
 دوست کو دوستانه غنائی دل و راحت جان فرستد *
 رجا که هم برین آئین ضیافت شمع مخزون با شمار تازه مضمون
 که از قلم مریم مشکم آن مقبول باد گاه بیچون سرزند لازم
 شناسند سنی پناه چون دوست محبت گزین محمد امین بجهت
 سهامه چند قطعه زمینی که در سرکار فیض آناه صدر و رفیع القدر
 دار و بگرامی خدمت میرسد یقینکه در انجام کار آن یشکانه روزگار
 این دوستدار سراپا انبشار و ادرین نسبت بی شمار تصور خواهد
 فرمود * بیت * بود تا خاطر از فکر سنی شاد و پر تو مانس اهل سخن
 باد * مکتوب دوازدهم بجهت شایسته و اقبال پناه بجاست
 و اجلال درگاه میرسید مظفر امین برنگه افسوس بگرشتم بر
 اسد عای داگه است غله محصول زمین پروانه جات تحریر یافت

یافت . بیت . شکر فیض تو چمن چون کند ای ابر بهار .
 که اگر خا و اگر گل همه پرورده است . پیوسته مسند دولت
 و اقبال دوسا ده حشمت و اجلال . وجود منبع الجود آن
 مشفق مهربان مکرّم عظیم الامنان کثیر صاحب زاد الله عمره و
 قدره زیب گیر و زینت پذیر باد خیر اندیش جو دیت
 کیش خلیفه طالب العلم بعد از ادای آداب تسلیات بندگی
 سمات خود را فرایاد ضمیر صافی پذیر مساعادت اندو زان حضور
 موفور السرور میدهد اگر چه این قدوی با استماع خوبی های
 ذاتی و صفاتی آن سلا ذ مهربان غایبانه آه زوی ادر اک ملا زینت
 سرایا بهمت و در سر داد و لیکن بموجب آنکه . کل امور موهون
 با وقایع حصول این دولت فیض و حصول را موقوف
 بر قامت دانسته بملای و واجب العرض می پردازد که چون قبل
 ازین رتبت و امانت پناه شیخ محمد امین از رها کند رخصم و چه
 کفایت متعلقان این کمترین سند موازی می بگردد زمین که در رسوای
 موضع رسول آباد بشیر طر ضامن می مارگان بمهر خاص باین اقلیل
 در ضمانت حیایت موده بود و چه چنانچه حصول یکصد قسری

در ایام بحالی ایشان به بسترگان این پریشان رسید بود
 بعد از آن که این هیچ بدان انداخت شوق کسب کمال عالم
 با عنایت و مهربانی کمال عاملان حال و استقبال که البته بقیه بحال
 بیکان شکسته بال خواهند نمود و مقتضای دیدار دلی آب از
 لب تشنگان بر خواهند گرفت شد اند سفر که صورت سفر
 دار و بر خود اختیار نمود بعد از آن اثار گریه مرثوم بقدر و م
 میمنت مرثوم مبر صاحب ز شک چمن گردید از آن باز
 با وجود فیض عام آن خیر الانام از محصول زمین معلوم بود
 با آنکه همان طلب جان باب یکدانه نرسیده بیت هر چه است
 از قامت ناسازی اندام است و در نه تشریف تو پر بالای
 کس کو ماه نیست و فی نفسان بیکان سلاست اگر چه از
 خیر شد است محنت شاقه فقر و فاقه متعلقان روزیم چون
 شب بخران جاگد از و شمع چون روز قیامت دراز است لیکن
 شکر آنکه بار یافتگان حضور مقتضای و خود مهربانی علیه محصول
 حاضر لولای مجامی محفوظ امانت نگاهند است و رطب اللسان
 و عذب الالبان می باشد بیت چه عزم دیوار است و اگر

که دارد چو تپش تپان * چه ناک از موج بحر آنرا که دارد دوح
 کشتی بان * الحال این شکسته بال کرم کمال آن قبله آمال
 امید آرد که غله مر قوسه ^{مخفف} طحوال مالکان موضع ^{مستطوع}
 شود و آینه را نیز تمرد تو جاست کمریه و بر پانه آن
 مشفق مهربان است * بیت * زمین و آسمان تا بر قرار
 است * بدنا نام نیکت بادگار است * کاتب سید دهم

در جواب دوست اخلاص امیر بخت بر ایرابوا المظفر تر قلم
 یافت * بیت * یم یک لخط از یاد تو خاموش * فراموشی
 شده از دل فراموش * مهجور صومعه و موصول
 منوی که به تمامه او محاسن اخلاق آن مجمع الشمائل نمود
 النخصائل و طب اللسان و عذب البیان می باشد اگر ^{حاجه} ^{مستطوع} ^{مستطوع} ^{مستطوع}
 از جوش و خروش باطن محبت سزاوارتن به معرض بیان
 آمد دهر آینه و وی قلم تیرگی پذیرد و شعله آتش بنامه در گیرد
 * بیت * ز شرح شوقم آتش در پر روح الامین افند * اگر
 غم نامه بحر کویر بندم بحال او * لکن اجام دل تو در منزل را که از
 باوه شوق و آرزوی ملاقات بهجت سمات و مقالات فرحت آیات

آن نوبتال حسن اقبال مالا مال بود از ریش و تراوش
باز داشته به مطالب پرداخت که به مطالعه مضمون خلعت مشون
رقبه الوداد خاطر مضطر را که وصول فرود بخیریه بیت آثره آن
خط چشم بسته
بهر مایه مرویت و قوت روز و شب آگهی طلب بود
بهرست مسرت نازده و هم آغوش شادمانی بی اندازه
ساخت مراغ * ای وقت تو خوشش که وقت ما خوش کردی
* یقین است که آن برآورده بان برابر از آنجا که به مغرخی نفر
می رسد از شغل حسنی عربی و انسانی که هر دو رفیق موافق آمد
خود را معلول خواهند داشت و تحصیل و رسی خط که بر خط موشان
زهره جبین خط نسخ کشد و روشن شبانه روزی خواهند داشت
* بیت * کسب کمال کن که عزیز جهان شوی
همچو غیر از عزیز من * اگر چه بان عزیز صرا با باد الحسین و امیر
ورین ماده حوت کردن حکمت بقمان آموختن است لیکن به مقتضای
و لسو زی کثرت احوال و منویست نمی گذارد و بکشان کشان برین
ی آیت * مراغ * می تراود و حکم آنچه در آورده دل است *
و اگر اول نامه انشای محبت و احوال و باره سعد اران

صادق الوداد است تو قلمک تو ای و توان به محبوب آیدگان
این حوالی به تحریر مکاتبات بهجت آیات مسمت افزای
خاطر شاقان خواهند بود و چمن عیش و عشرت به نسیم عنایت
رب العزت شکفته و در بیان بادیه مکتوب چهارم و دوم در جواب

فضائل مرتبت فواضل منزلت خلاصه خاندان مصطفوی
تفاوت در دو زبان مرصوعی باعث آرام نمودن
بمرسید عبد الله مشتمل بر استعداده عدم اظهار لوازم اخلاص و
توقف تحریر مکاتبات نمودت اختصاص ترقیم یافت بیت
مرده ایدل که در یاد صبا باز آید بهد خوش خبر از شهر صبا باز آمد
رنگین نامه که از حسرت آب و رنگش گل بر خود می پیچید و
از فطره و از شش بلبلان حسن مکرنگ را و ماغ شوق
حلاوت در دیده و شکفته ترین زمانی در طراوت
افزای بهر آن خاطر و دستان گشته به در باب
تجلی مرا احسانیت مرقوم قلم نالفت و رقم بود معلوم نمود
بخش نامه از اینجا که در قلم رسته و مظاهر طراوت
از کاه بهجت که بر این دل در افتاده است حاضر است

تاثر بمواصلت موفقی که انحصار جسمانی مانع آن نمی گردد
 اکتفا کرده باین می ستاز و بآن نمی پردازد بیت رسول
 قاصد و پندام و نامه حاجت نیست که در میان من و تو همین
 من و تو بس است اگر چه درین ایام شدت انجام
 از غایت بی برگی غنچه وارد دل شک و از نهایت بی نوایی
 بیست مخالف در جنگ بوده هر سنی سزائی و طایفه فرسائی
 نه داشت اما بحجت عدم حمل بر نیان حرفی چند از سراسیمگی
 خاطر به هیچ حسدی بقلم آلوده امید که خادم دیرینه را تقویم پادشاه
 خیال کرده هم برین سوال پاصد او نامحاجت بهجت اشتهال
 تسکین بخش خاطر مسکین خواهند بود تا گل نغمه آموز باین و باین
 بهرگاهم افروز گل است گلشن دولت و اقبال و حمزه فضل
 و کمال نصارت بخشای بهار و روزگار باد مکتوب

پانزدهم در جواب مکتوب بهجت اسلوب محمد یعقوب

شکل بر استعدای تاجه آن محبوب العلوب و در باب حصول
 مطلوب مرغوب تحریر یافت به ملائمه و قیمه الا خلاص این
 مختصر را با اختصاص و از بند غم و الم خلاص داده سرمایه بهجت

بجست و شادمانی و اینها داده است که بیانه غایبانه بجان
این شکسته بال میزد و دل و آشتن و همه ن محبت و اتحاد
شیخ الهیاد بجست حصول سید نوبر گماشتن یاد از علو نعمت
کمال آن مرجع اعمال میدهد * *هَذَا كُمْ بِاللَّهِ غَيْرَ اِيْت* *
الهی در جهان باشی باقبال * جوان غبت و جوان دولت جوان
سال * آری غیر از ذات نفس انسان
ناپرسان کیست که این قدر فقر و غنا را بی کتمان نماید و
در انجام مهام خسته و لالان سعی خصمانه فرماید و حکم آنکه * مصراع *
و در خانه اگر کیس است حریفش پس است * احتیاج
نیست که حرفی از اظهار مطالب بگوید و بر نگارد * آیت * آغاز
که در آن زمان * طریقی نماند بغایت تمام کن * حسب
نکته * حضرت میر و سی * در نگین بخط
نکته * خلاصه احضار بول سید عبد الرسول رسول
نکته * دیگر که لائق دوستدار باشد متوقع الاشارات
نکته * که همه در تمام شاد کام دار و در تمام
نکته * و صد ف گوهر ریز است کف دولت و آفتاب

فضل و کمال روز افزون باد و کتب شایسته هم خدمت دوستی
 که گاه گاهی مرکب نهیاتی می شد و با خواهی از باب صلاحیت
 راه طالب می پیوسته و متصل به راه از مقدمات نصائح سماعت
 در ضمن مصطلحات علم صرف و نحو تحریر یافت و دل من لفظ و
 یاد تو منی است و منی از لفظ کی جدا باشد و این در مثال
 ذات حدیث المنال آن مرصع و در کلام اخلاق و از آنچه نباید
 مزوق و بهره شد باید مقرر در ذات ^{مصلحت} ادب این نظم ظرف که از
 غایت اتحاد معنوی حاضر و غایب خود را جدا می بندد و
 در اظهار مراتب صیغه شوق که بپیرایان و انش هر اقل
 نشود و محبت معنوی وزن جنس کاسه دارد و مبالغه نمود و جوش
 و خروش خاطر اقبال و می آرد که شایسته است عالمی
 عزت آن است که مقتضای آیه کریمه ^{طیعو} اطیعوا الله و
 اطیعوا الرسول و اوله و اوله و اوله و اوله و اوله و اوله
 صلوات است اجوت ساز و مردانه و مجرمانه است قناعت
 و ایضا و باطن توان ساخته بزیارت تا که با دای لوازم امر
 معروض بر دوازده دوازده وی کسر نفسی که فتح باب مقصود است

است همه حرکات و سکانات را از قاضی حقیقی دانسته بموجب
 بیت دلاویز * بیت * گناه گرچه بود اختیار با حافظ * تو در طریق
 ادب کوش کو گناه من است * نیک را بخت داد بد را بخت و خشم
 گرداند تا از طین محمول و صفای محض العین که بر غم مهووز خود
 ترجمی و تفصیلی بخود می جویند و از غایت خفت عقل نابینا به
 براه خطای پویند صبح و شب را ندانند اگر چه الحال تلا فی افعال
 مضر و زمان ماضی که پیش رو در هنگامه پیر و از ی لهور و لعب
 عمر من شده بموجب * الا انسان حریص فیما منع * محال
 می نماید لیکن اگر طالب صادق توفیق از لی یافته خود را بگریه
 و الاشکوه حق پرستان که از تعلی دنیا بی سرپا دارد و بر کنار
 داده بخاطر جمع مشغول ذکر و احد حقیقی می باشند ملحق گرداند
 بحکم آنکه * الصبحه قائموا به ثبات صفات روحانی و نفسی خطرات
 جسمانی نموده زمان استقبال را در ضلالت بگذارد و
 درین صورت بشاید که درمی از بهدایت غیبی کشاید
 محبت بنامودت دستگازد این همه مقدمات دلاویز را که
 فی الحقیقت تا زیاده افعال آن سر نایه امانی و آمال است

اگر خلافت قیاس بر آید که تا که شام فراق
 به صبح وصال اید ال یا بد فراموشی را که ده باب محبت
 جائز نیست از دوستان واجب الحذف تا نزد دوست
 و بهجت روز بروز افزون باد * نویسنده هم خدمت
 فضائل شاه فاضل و ستایش مقبول ایزد کریم میان کند
مکمل از قصه جوینده شریف بیرون داشته و در
 تحریر یافت بیت : هر هر ز سیر که کند ری ای نو بهار حرم
 روید بجای سبزه بر آفت هزار چشم * مخلص
 هیچ عبارت پشایسته که در وصف خویهای ذاتی و صفاتی آن
 قدوه یعنی پردازان معنی طراز و زبده معنی طراز آن
 پرداز بکار رود غایت دانش و آگاهی نمی باشد لهذا حکم
 این مصرعه را در این جا مسموح اندشای نویدشای است * همان
 شبید یز قلم به آیه مشایخی باشد مطلب می باید از آن
 بهوش خوش خرام مایه جمیعت خاطری آرام آید *
 که در ادب و ظلمات بحر آن نسکند و او را هدایت
 که استوارم آن حوالی و اخضر مثال بهره مند صورت و مش

و معنی نموده اند. صراحتی که در این تکبیر و اوج گوید و چه نویسد
 که در تخرید بیان پذیر نیست. بیت: ز سر بگذاشت بی تو
 آسب. چشم یکی از سر گذشت بی تو نیست. این نیازمند
 دیرین همه جا و همه حال خیال آن صریحاً فصل و کامل را به نظر
 می دارد و در عالم معنی خود را از بهره اند و زان اجماع خسوف
 می شمارد. بیت: گر دو رم از تو نقش توام در نظر بس
 است. دل پیش تست دولت من این قدر بس است.
 حتماً که از غایت شد انتظار. بیت: بحسب و جوی بحر
 جانم از دریچه گوشتش. زمان زمان بس راه کاروان آید.
 و در صورتی که چنین حال باشد امید واران مشتاق را
 بتدریج خنجر خنده اند آینه که ام روز بهجت افروز قدم میست
 کروم کجاء احزان منتظران سدا با چشم زار شک گلستان
 سازند یاد فرمودن مردم جراحات فرسادن است. بیت:
 با تویی که دوسوز و گدازم بینی. بیداری شبهای ورازم
 بینی. هست نگاه روز ناز و محبت یوسفی آن عزیز مصر
 صابانی سر گرم باد. مکتوب بنزد هم در جواب عنایت نامه فیض

شماره مصدومگاهم اخلاق استفاق اقبال و اجلال

چاه شوکت و ایالت دستگاه بر کریم الله زاد الله عمره

و قدره تحریر یاست * منشی * از طرف پهن نسیم اقبال

وزیر * و زگلش امید گل لطف و میده * یعنی که ز حسن

و جنت سینه * پروانه القات عام قلا سید * گلشن

و دولت و اجلال و حسن حسنت و اجلال بذات جمع ابرار

میست خلاصه خاندان مصطفوی شاد و دو

مر تصویر رون افزای سند ثبات زینت بخشای و ساند

نجابت مشفق دروان کرم عظیم الاستبان میو صاحب سنامه الله

تعالی بر شحات الطاف ایزد ستعالی ذوالجلال طراوت

گیر و نصارت پذیر باد خیر طلب سراپا ادب طایفه طاهر

ادای آداب تسبیحات عبودیت سمات بعرض

آستان فیض نشان میرساند که مشرب مطایفه مصدوم

نامه مرحمت آموذ که صد شمع مقصود پروانه اشرف

سده نجات این زادیه گزین جهرت را از خاک

مهر اعراف و زان شهادت آن کس که کند یادش

حکم آنکه سرستان خنجره ازل که جام دولت ایشان از ماده
 عنایت لم یزل لبریز است جرعه فیض و اندک لب تشنگان
 زلال آنال در یغ نمی دارند مرقوم قلم مرحمت شمیم گشته
 بود که درینجا طبع و سبب هر دو موجود است بی تکلفاء خانه
 خود دانسته به جمعیت خاطر روانه این طرف شود
 پشت پناه از آنجا که این خبر خواه دست امید خود را باز
 و آن فیض ماسن آن امیدگاه بکینه پناه کوتاه نمی داشت
 با لبخند داشت که پیش از روز و دو ممتاز نامه
 نوازش آموخت و دست آمد و ز خدمت اکبر
 خاصیت بوده تربیت پذیرد و به تحصیل سرمایه استعداد
 اندک و گمرد لیکن ازین رو که بیت به بلبل زاد ب
 به دست هزار تا گل بطلب گاهی اولب کشاید
 حصول این دولت عظمی در پرده توقفت افاده بود
 اگر چه پروانه طلب که شمع افروز بزم طرب باشد
 لب حرف صد و ریخته اما از گهر آب که حجاب راه
 ده گزاشت که پیشانی خود را بسجود آستان فیض نشانی

دهد ان شاء الله تعالی بعد آنقصای ایام بزرگات بسک
 بار یا فزاین حضور و موفور الله و بر انتظام خواهد یافت
 بیت : خواهم که همیشه در هوای تو زیم : جاسکی شوم و
 بزرگ بای تو زیم : نور مشید دولت و اقبال از مطلع عزایت
 لا یزال در خشان باد : مکتوب تو دوم بخت سرمایه
 مردست و اتحاد و پیرویه فتوت و داد و اخلاص گزین با عشق
 آنام خاطر حریف میان بهیج الدین بهنگامی که ایام فقیر بهقتضای
 باران که بار بار با جمع باران که انگیزد و باغ دل پذیر جنت
 نظیر بیگم صاحب شسته بود و تحریر یافت : بیت : سرود و یوانه
 شده است از هوس بالایش : میر و آب که ز بحر
 کند در پایش : چاره ساز دل نواز در هر وقت
 خوش و موسم : که یک طرف سرودی جان نواز
 در خردش : از جانب دیگر وودی خوش آواز در
 خوش : بنگر با نظر قدوم بهجت تویم آن تخیل معنی
 بار : ساد و شمشاد بهجت ماسته ال : سرمایه آمانی و امان
 بسک : ساد و سوس بسد زبان : می نواز و فوسن

من سیمین بدن خود را ملک بزرگ می سازد و لاله پاله بر لب
 نهاده و بلبل بیدل مدای جزا کهم الله یغفر او و داده آری
 بی شکست یار کل بمنزل خارا است و بی مصاحبت دلدار مل بمشابه
 خمار * بیت * بی تو بمان قطره است بر لب شوق و بر تو
 دیر آمدی بکجه اینک تا ابر بهار آبر و بخش چهره گازر است
 عاشق بهجت و بشادمان تازه و شکفته باد و شکفته باد

نیت و اقبال مرمت شست و احوال منزلت خان و الاستان

مصطفی خان سید الله تعالی مثل بر اطناء حقیقت حال و اسند عای
 به آن مرجع الایال عریه یافت قطره ای خاک در دست
 کجه آمال همه از قبله کوی ست اقبال همه انعام تو عام
 است به شرف زان یافته انتظام احوال همه کترین
 عقیدت این جراحه شش خلیفه طاس لوازیم بندگی
 به آویخته بجای آورده بعض بهره ام و زان محفل
 بهی ز ساهم اگر چه مراست قطره بی سامان
 بهی زان حایست بی ابو بی است و مگاست دانه
 بهی زان بخوار صابون و خشان نهایت بر

از آن جا که مضرع کرم نامی تو را بر اگر دستاخ بی ادبانه
بشر قیم حقیقت حال خیریت نال خود می پروازد که آن
مشفق مقتضای و فور مهربانی وقت رخصت بزبان بند ایست
تر جهان فرموده بود که زیاده از یک هفته در اینجا نماند و زود
تر رسید خود را بر گرم تلاش معاش گرداند مگر ماسلاست
از آن باز که این کمترین دین سرزمین رسید به سبب
احتیاج آب و هوا غار صفت لرزه دامن گیر
صحت گردید و نیولا که این ناکام از نهایت ضعف بدن
لافت یک گام ندارد و از غایت ناتوانی طی مسافت
نیم قدم را بر آب یک نثر می شام و دورین صورت حکم
غیر و دست عرض خود و محبت و مودت احوال باد و عجز
بعد الغناه را که سر راه کار و سلیمه شماراست با شفا بخش
نایبات مطلوبه بواسطه حصول این مطلب که بر احم حریانه آن
قبض بخش نام صورت انجام یابد خدمت حضور کثیر السرور
فرستاده شد امید که توجیهات نام و فیوضات تمام در باب این
بی دستگاه که غیر از ذات شریف آن امیدگاه تیر و پناه داده

ندارد و بوجه اتم مبدول خواهند کرد و سایه خود مشید پایه گرفت
 و اقبال بر سر و ما گویان ذره مال نمکند و مستدام باد * بالنون
 و ارماد مکتوب هست و یکم نخست محبت و مودت نشان
میان حیات خان مشعل بر نصائح دوستانه در باب استغفاری
 گستاخی که بدو ویش دلریش کرده بودند تحریر یافت
 * بیت * بیکه بر مکتب جهان نهند * هر که اول پر از صفات باشد *
 ز آنکه در پیش صاحب دانش * قلب اقبال لا بقا باشد *
 خان بلند مکان سلامت بدولت سربع الر و ال که اول او
 دو است و آخر پیش لت مغرور بودن و بشکر این جا و
 جلال قریب الانتقال غمزدگان را دایری نه نمودن عاقبت کار
 راه نداشت پیودن و در خلعت بر روی خود کشودنت
 آری * مع * بادل شادگان هر که در افتاد و بر افتاد * مهر وری
 از آنجا که سراپا مراست از ذائقه صافی طبعان مکنه گزین
 پس انداز گشته و دایری بواسطه آنکه صدر پادراست
 جگوشش مهنشان ز مهره جبین مهر از آمده و در یاب
 که این حسن و قبح از هر دو نغز پیدا و هویداست مقصودای

[illegible]

١٠٠

از موافق میان تمهید صادق و سفرارش محبت آثار شایسته

رداء المذنب عاشق تحریر یافت قطعه قاصد نبی و محرم و ان

۱۱ من * بی نامہ کند تحلی مشکل من * آئینہ و نہایت جانان

لیتوہم از دل خویش پر س حال دل من * داستان

شوق قیام در بیابان و اشتیاق گفن

احت جنتی بہت کم علاج اقلو بی و مریم سیوس چار و

من میباید و اگر میان حال نشسته که سوزان و درشت برادر

امام بیار و است از علمای بیرون و از علمای بیار

١٩١٩

عزیز الوجوه و سلیقه شهادت بامید آنکه بوسیله جمیعه آن نافع
 الحلق بسببک نوکران نواب و الاجانب انتظام یابد احرام
 بلا زحمت آن خیر الکرام بسته عازم بگرامی خدمت گشته
 از آنجا که بانجام مرام نامرادی پرداختن و آرزو بندی را
 بهره مند ساختن در باد گاه صمدیت اجر عظیم دارد یقین است
 که مشارالیه را بر احم مریمه طلب نان خواهند رسانید و توجهات
 کریمانه از فکر قوت متعلقانش فارغ البال خواهند گردانید
 دولت و شادمانی در کام روانی یابد * مکتوب بیت و سیوم
 بنده متزبد سخی پردازان معنی طراز و قدوه معنی پردازان
 سخی طراز بقول حضرت آفریدگار یار حم گسار میان جبهه الغنا و موطن
 صوبه بهار شملی بر سفارش نگارش یافت * فرد * چو گل بنخده
 در آبد لب امل ز نشاط * اگر ز گلشن لافقت و زند نسیم قبول *
 همواره ذات سامی صفات آن خلاصه دودمان آفرینش شاده
 خاندن پیش قل بند بوستان مانی طراوت بخش گلستان سخی وانی
 کان مروت خوان فتوت ناکه کتاب اخلاص خاتمه باب
 اختصاص و سیله انجام مهم خاص و عام با و این باد بیامی

فراق و زاویه اندر ای افتراق بعد تقه بم مراتب اشتیاق
که دست قلم به اسن بیان آن نمی رسد مرفوع ضمیر صافی
پذیر می گرداند که چون شدافت پناه شیخ فیض الله متوطن
را گنه سکنه را آباد غریب و نامراد است بجهت جهول
بسیار از این شهر که بالیده ادخان نامی افغانی ساکن
در گنه شهرم که بیست قاضی آنجا بحال مشاء الیه بی موجب
تعمد نمی نمایند بهر بار جهان دارد
رسیده اسید که بدانچه مونی الیه قایز آرزوی خود گردید
و جهات گریه نه میزد و آن خواهند داشت و منحصر بهر ایا
محبت داده ز غیر بار منت عظمی خواهند انگاشت ابواب
بهجت و شادمانی و اسباب مسرت و کامرانی ستاده و
آماده باد که بگویند و چهارم بخدمت است و اخلاص
اطوار مودت و انحصار آثار کلش بگامگان و همال چنین
که یکی کتاب استخوان طبیعت زکی و غبی میان عبد البی تحریر شده
میت و دور از تو سر اسیده و در چهارم و بیستم و هجدهم
نی و هم آیاتم آتس شوق و آرزو منافی بهو اصلت

بهو اصلت آن اخترنیر برج که در دست گوهر بی تطیر در ج
 قوت معدن دانش و بینش یگانه کارخانه آفرینش الطفا منی
 پذیرد بل لطف به لطف ترقی می گیرد و آه می بخون و نشان را که
 در بادیه محبت سدر گر دانه خیر از جمال یلای تسلی نیست و
 فرو و نشان را که در کوستان محبت مستطاب ظاهر است
 بخروصال شیرین تسکین نه و درین صورت درین
 و موصول معنوی ابر از حرم شوق بر آید که از دانه ها
 بر تواند از است و جانها جانها همرا از آئین عبادت طرازان
 رسم پرداز و بر رسم پردازان عبادت طراز دانسته
 پرده کشای جبهه عروس مطالب می گردد که در زمان محمود
 و آوان مسرود و در مغاوضه تلطف آموذ زینک غم از
 آینه بر آید و در بر روی آینه در منزل و در بهجت
 و اینست که در آن روز که آن در صحنه گریه و احزان
 یاد این غمناک است و اگر آن نایه فرخت شانه را
 درم چراست و درم بخرج و انهم باست بیت من که باشم که
 بر آن ظاهر عاید هم * لطیفانی که آن من صد گونه که

که رفع حجاب دوری صوری ضروری دوستان اخلاص
 سرشت را از توجه خاطر صافی نحو و سنی نخواهند فرمود و نکته
 بیست و پنجم بحث مطلع انوار الهیست مخزن اسرار قابلیت
 جمیع اخلاق یگانه آفاق بر گردیده در گاه جد میان بسنج نموده
 تحریر یافت و فرو بگذارم آن گل خندان چه رنگ و بو دارد
 که مرغ هر چندی گفت و گوی او دارد و اگر چه صیت کلمات
 کسی و وهی و آوازده خوشبهای ذاتی و صفاتی آن ملک
 خوان از باب فضائل و محکم امتحان اصحاب فاضل میطر
 مراحم و اشتقاقی مصد زنگاریم با اخلاق و رونق افزای بزم سخن
 عقد هفت ای مشکلات هر فن این کمترین سراپا استیسیاق را
 عایانه آرزو مند ملازمت کثیر الوهیت ساخته لیکن حصول این
 دولت فیض و حصول الامور متبر وقت دانسته بد و کلمه
 نیاز آینه که غنچه هفتی دوستان دلی مایه ازین نباشد خود را فرایاده
 ضمیر عیونست پذیر میدهد که ذات قدسی صفات آنحضرت در ان
 ظلمات حقیقه آب حیات است داین عقیدت اندیش ازان منبع
 زلال فیض مال مال سکندر مثال هندویش حرمان در بصورت امید

امید آن دارد که تا این غنچه را به دست نرسد از این خرمی خرمی
بخصوص و است گرامی خدمت کتب سعادت نماید بغایت
بناست بر حمت آیات سر فرازی فرموده باشند که
سر و قمر نوازش کریمانه همان تواند بود و نگار اقا در
اقاضت کرم باد بالنون والصاد مکتوب است و
خدمت گرامی آب گوهر پیش تاج به آخر پیش نگار

قرص آفتاب انداز به مقتضای مهربانی آن طره‌ها هم به کام بخشی
و کارانی که بر بندگی بر میان جان بسته عازم گرامی خدمت
گشته و درین حدود است آرزو داده و که اگر مشارالیه بتوجهات
کویرانه ایشان گل عشق است از گلشن امید بر چند و
پیرایم مریانه آن ماسن بخراجه ایشان سدهای به جمعیت فرا
اند و حق که بیان پریشانی و انا دامن پاک زنده و شمع کارانی
را بر افروخته ها که با کامی را از بیخ بر کنه هر آینه منت بی شکار
بر ذره دوستدار اخلاص شعار خواهد بود و امید که دست
دولت در دامن نجات از چمنه آن بخت بلند باد و فصل دوم
در رفیقات ره‌نم اول بهایه بهجت و سرور و عید اشکو که تن
بادایم حقوق او سستاد می داد و با غوای ناقصان کینه کیش
زبان به مقلدات لاشل می کشاد مثل بر تر عیب بندیت
اخلاق و ترک صحبت اهل شقاق و تیریدانست و نیست و تا توانی سده
مراتب از صحبت جدا حسیب دلان و صحبت حدی فی ضمیر این گمراه از انکسیر
نیست و دوست یار کام یار سلامت از عدالت و انا دلان معمر
سجده موم بودن را در دولت و عظمت نبودن است آدم را

را که فی الجمله امتیاز دارد و لازم است که بتمه داشته باشد و پیوسته
 صحبت به از خود وجود و حرفی که غیر مستحسن باشد بگویند الحال
 بآن عزیز بر تینر که بکنه گفته میسرند شاید است که خود را
 از امثال این قسم افعال و افعال باز داشته به تحصیل کسب
 کمال که کشند و حرف و دوستانه را که به مقتضای دل سوزی بفهم
 آمده دوست پند داشته بر بخوشند بر ادرم سخن دوست بمنزله
 درست هر که دریافت دو یافت و مع * بر و مولان بلاغ
 باشد و بس * رفته دوم که به نشر و نظم توان خواهد تحریر یافت *
 به ضمیر منیر هر نظیر * آن خردمند صاحب تدبیر * همه نالطف
 سخن اشفاق * منبع جو و صبح الاخلاق * بهجت افزای خاطر فکین
 * عیش پیرای سینه بی کین * ملک خوان بزم صاحب فن *
 ملک امتحان اهل سخن * رونق فضل و زین دولت و جاه *
 دانش آنگاه شیخ نور الله * واضح دلالت است که این احقر
 * از دیر تا دیشام و سحر * از خدای کریم بی کم و کاست * داعی لطف
 اختصاص شماست * بشرط انصاف آنگاه پیوسته * این محبت خفیه
 دلچسبه * تا زمان حصول خدمت اگر * از مهر انصاف جان پرور *

به نگاشته با بهاج آمود * یاد کرد و عجب نخواهد بود * نادر بر حرف
اختصاص تمام * کرده شد و اسلام والا امام * روزه سیوم
جنود ایالت و اقبال پناه سلامت و اقبال و سنگاه مرجع او بلب
افساریل مجمع اصحاب و لائل ماند مکان منبع الجوده الا حسان
آب رشید خان که در استعدا قبول خدمت مثنی گوی
و انگاه شوق کسب علم ارقام یافته بود تحریر یافت و من ارج دادن
به سنگاه را که اسباب جمیع از دست داده و هم گاهی
بسوی گاهی نه نهاده که سر و بزرگی که بگذاردش مقدمات شایسته
سوسن مثال زبان ناقص بیان کشاید یا بخار شس عبارت
پسندیده که از عالم معنی رنگ و بو داشته باشد چو ارات
ناید نواب مهربان قردان سلامت اگر * و خدمت
باو یافتگان حضور و بی سعادت جاوید حاضر کردن است
لیکن در حضورش که بود را با شمال تقاب مستلزم گردد که
علوم که بهت این دولت فتنه * * * * *
گذاشته دل نهاد بر دست خود است است * * * * *
یک نماینده و همان نماینده حقیقت این که * * * * *
* * * * *

بحق ملک الوود و باد * رقعہ چہارم بندہ بہت کمال و جامعیت
 و دستاویز خاطر حرمین شیخ محی الدین متضمن بر حد م تربیت
 سکندران و ترک صحبت جاہلان تحریر یافت * فصائل پیام
 فواضل دستخط پایہ تربیت چنین کسی کہ در کتاب و کتاب
 امتیاز ندارد و پیش و جہیں را بداند نہ پذیرد و پدر و اخن گو ہر سخن
 را در خلاصہ انداختن است و نگاہ علم باین قسم مردم کم فہم
 آموختن دلی را بی آتش سوختن است حکم آنکہ مع * صحبت
 نیکان بدان را سود نیست * سعی و ذل سوزی شبانہ روزی را
 در باب اولی اشد و آند و بوجہی از آن جمیع الجملہ خود را
 خلاص گردانند کہ ورنہ خود مزاج آن سرمایہ مسرت و
 ابتہاج جاگیر دل پذیر بہم رسیدہ و دوسندہ و ہر طرح
 و مدہ انتلاہ بساہ کشیدہ باقی * مع * صلاح ماہہ
 آنست کان تراست صلاح * رقعہ پنجم در جواب
 دوست بہت بہرہ محبت گزای بچہ ہری رای مشعل برتر کہ
 صحبت یارہ ان آشماروی بکلمہ خوی تحریر یافت * دولت
 و سعادت یار و دیدہ محبت بید از باد کتبہای کہ در بارہ ناخوشنامی

و ناسپاسی برادر پادشاهی که اول بیاضی و دوستی
بود و آخر اساس و شش می شکم نمودن و شده اند بر جا نیست
آری مع * اصل به از خطا خطا نمکند * برادر هم حکم * آنگه از یکی
کاغذ بوی برنی آید و چون تصویر لب می کشاید * فرد * نخست
موجعلت میر مجلس این معنی است * که از مضاحک ناجس احقر از
کنید * رفته * هشتم بیاری که بیاض فرستاده بود تحریر یافت
نهال آمال آن فرخنده * اتصال نجسته افسال به ثراست مراد
حال و مال شکر باد سفینه که بیاض و مواد شیر بسپیدی و
سیاهی چشم پانزده و اشتهار تازه نمودنش جان و از بند غم
رها کرد رسید خاطر را گل گل شکفتانید این مشتاق به راه
اشتیاق از غایت شایسته طوفان فراق نوح و از آن
سینه جمیعت را سینه و قیمت خود ساخت و باین مهره
دلاویز پرداخت * سفینه که در و بر و بود و آبست تا
بیاض و مواد لیل و نهار است بیاض او قانت آرزو
و دست محبت سگات به * این است * است آیات بطریق
رفته * اینهمه شغل بر تصایح * و ششاه به و بسی که اسب جور و

خود و بنابر می باخت و نه و اطلاع نمی یافت تحریر یافت
 * فرد * بود و شنش تازه و دوست ریش * کسی کش
 بود و سمن از دوست بیس * دوستدار سدا بانثار
 بجزیت آنکه از بدسلوک آن یار و قادر آرام بخش دل
 بی قراه توگران سرگام فیض آثار نواب ذوالقادر شکوه
 گزارد اندر گرداب اضطراب است عجب آمده که داستان
 موعظت را افسانه انگاشته و تخم عداوت در مریخ دل
 خاص و عام گاشته * بیت * چند خرامی و کبر کنی * دولت
 پادیه تصور کنی * الحال از ان محبوب القلوب ملامی
 زمان ماضی مطلوب * رفته هشتم بدوستی که نمی خواند و
 بله و لب می گزارد محتوی بر کلمات فصاحت تحریر یافت
 * فرد * زمان خوشه لی و ریاب و ریاس که در صدف
 گوهر نباشد * برادر من درین جمیعت که از عرق باری و از
 کسب غباری بر خاطر نیست از کسب علوم محروم مانده و راه
 بطالت و ضلالت گزیده اند بیای عشرت کنیدن و
 زهرا به حسرت چشیدن است آری * قد و نعت است

بعد زوال ه قطع نظر از حصول استعداد و قابلیت باری در
رضانندی پدید و بزرگوار بودن سعادت جاوید حاصل نمودن
است * فروغ حافظ گریسته ز پند حکیمان بالاست است *

کوته گشتم قصه نعل کلام را * توفیق رفیق باو * رفیق چشم بد و سست
که برای دفع آزار چشم ادویه طلبیده شده بود و تخمیر یافت *
در بنوا که خیر آزار چشم آن نور چشم مروت چشمه نور فتوت
و سید ابی روی دانش و آنگاه روزی در آن سپیدی و سیاهی
رسیده بان چشمه و چراغ اهلیت که چشم این دوست صدایان چشم
مردگان سنان گردیده الله تعالی چشم آن مرد یک دیده مردم را
از چشم زخم زمانه بر کناره و اغوا شده است آنگاه ادویه
بر پخته و به ترتیب مرقوم بکار برده و حقیقت را بر نگارند

* رفیق و هم بد و سست که از دوستان مال خاطر بمر سایه
بود و بر یافت * آتش مزاج من بگذازد این عتاب
راه من بر من نه کسی آفتاب راه دل نه اندیشان و آ
نادر که دست و سخن و سینه ایشان را بیاورد و غضب نه سخن
باعتدال و آواز از میان آمد آن صدمه بخت را آنگاه

آگاهی گرداند * فرد * مانگ نرفان خریند این نامه سختی نه ایم *
 دانه اشکم بار اگر دشمن چشم آسپاست * زیاده ازین
 کعبه بر جواخت پاشیدن و جان بیدلان را بکند کلب ستم
 تراشیدن از طریقه تو و اخاص بعد است * رفته یازدهم
 نخست سرمایه جمعیت خزانیشان و لرزش محمد و روش
 که بظاهر خود را از بهوشیاران می بنداشت و باطن لوح غفلت
 مشق می نمود تحریر یافت * بیت * غافل از احتیاط نفس بکنش
 برایش * شاید همین نفس نفس و اسیر بود * رموز دانان گاه
 خانه کمین و ایما دراکه دل بشاط این گفته رباط نمیدهد و بر
 نجات این خراب آباد است بیاد گوش نمی نهد شاید آنست که
 مردم را دم آخر تصور نموده بی حرکت زبان و لب دل را مشغول
 ذکر و اندیشه حقیقی سازد و سینه را از بخت ماسوی الصبر پر دازد و فرد *
 یک لحظه برایش بی یاد خدا * عمرت گذر است چو آب از ریل
 در قیود و از دیم در خواب دوستی که شکایت یاران زمانی
 است و تحریر یافت * همیشه هم انخوش بخت و شادمانی باشد آنچه
 است شکایت یاران خورده جو رگشت خو که بظاهر در خلاص

کشاید و ده دوستی کار دشمنی نماید هر قوم به دشنام نمود
 اگر چه باین گروه بی شکوه محبت داشتن دشمنی بر خود گماشتن
 است لیکن بحکم آنکه * ع * باد وستان برفت باد وستان
 * ابراهیم * برفت و باد ابراهیم و اخیان و وستان زمانی را شنیده
 صاحبان است * ع * اینها را تو آید و چنین با تو کنی * رفته سیر و هم

بونهال حسن اقبال سید جلالت که خود را از کسب کمال باز میداشت
 و آیات الهی و انبیا بر صحنه حال خود می نگاشت تحریر یافت
 * ع * بندگی باید بهر زادگی منظور نیست * ثبات پناه بجایست
 دست گاه با خواهی جز و نشان گندم نمایی بر شیرانست که مرکب
 از مهر و آفت است نظر انداختن * بنور و مال و منال خود
 و پای مال بهالت ساختن از پایدار باب اعتبار افتادن
 است و ابواب بهت و تافت بر روی خود کشادن آری
 * فرد * بگردان منی و ربه نیم جو تحریف * قنای اطلس آنکس که از
 بهر عاریت * برادر ماثالب صادق دل را از خیالات
 ذمیمه خالی نگرداند خود را به شرف تمجیل دولت قیض نروم
 علوم نریساند و باید دانست که هر گیس علم از عین دلم یافته

یافته شش برین است که تا این کس چشم بر نفی ندارد
 علم را شناسد * بیت * ماطع نازکت بنده برد ملاقی *
 آن به که نامه را بدعا بختهم کنم * هجرت مزید و توفیق رفیق باد
 * رقعۀ چهارم و هم مشتمل بر طلب مجمع الفضائل منبع الفتوا حضرت
 سید محمد فاضل تحریر یافت * بیت * یار سب اندر دل
 آن خرد و شیرین اندازد که بر حمت گذری بر سر فرهاد کند
 * فضیلت و سبکها ضحیر آگاه و امروز که مجمع یاران نکته انگیز و
 جام سخن بریز ست اگر بقمه دم سحریت لزوم خود کجبه اجزان
 این ناتوان را به شک چمن سازند و بخاطر داشت
 شقایق بهجور بهر دازند غایت غایت است * فرد *
 و ران بزمی که شمع و وی تو نیست * چراغ دیده را گل می توان
 کرو * رقعۀ پنجم و در صفت و اسع الشفیعین یعنی از
 خواند شش بر لب بر لب و در طلب دوستی که نامش هم
 ازین قبیل بود تحریر نمود * از آنجا که دیده در اشتیاق آن یگانه
 آفاق اشک ریزان است و در صینه از آتش فراق آن سراسر
 اتفاق آه و ناله سعه خیزان در این صورت اگر آرزوی ماطع و التفات

که طریقه یار ان را بنیخ الاله و اثن الوداد است و دستان
 جانی را از شریف شریف خرسند گردانند هر آینه خاطر را
 از نگهانی انتظار و اربانه زیاده چه نگاشته آید * رفته *
 شانزدسم بند است محبت و مودت انوار موافقت و
 نجات است آثار ثبات پناه نجابت دستگاه میرسد محمود
 غم نبود * نکلی پر درادوست نواز ایلانی که در غلاملا
 و سبزه و هر از بود و تعجبات آدائی خود را با باس یکتائی
 می نمود و دی شب پیش خیر طلب از شکایت ایشان و قهر
 کشودند و در پاهانت آن ماین خیر اندیشان زبانها سو و ند
 اگر چه از صحرای مقالات پریشان آنجا عید کیشان غنچه دل
 و و سده شگفت و ازین رو که * مصرع * جواب
 جاها لان باشد خموشی * حرفی گفت اما درین تصویر است آن
 معنی شناس کا فغانه نقد بر رابه کشاده پیشانی هر قطعه مسیح را
 حکیم خاقانی عمل نمودن شمع افروز خط مراتب بودن است
 * هر که چون کاغذ و قلم باشد * و وزیران و در و به گاه سخن
 * هم چه بگفته * کن رویتس * چون قلم گردش به یخ بزن

بزنی * رفته * هفتدهم صرمای آمل و آملی حد یقه پیرای عشرت
 و کامرانی میرزا سبحانی که بنده انقضای ایام جوانی و در تحصیل علم
 پرداخته بود و تحریر یافت * بیت * پیری که دم ز عشق
 زنده بس غنیمت است * از شاخ کهنه میوه نورس
 غنیمت است * الحمد لله والمنة * که موافق خواهش
 دوستان اخلاصی اثر پذیرانه سرشوق کسب کمال که نتایج
 حسنات حال و مال است بخاطر شریف متمکن گشت
 و دل عیش منزل خیال باطل بنگاه پردازی نهود و لب و
 بهشت آرزو دارد که بموجب بیت دلاویز * بیت *
 * بهر کاری که هست بسته گردد * اگر خاری بود گلده سته گردد *
 در کم فرصتی بید و جهد بسیار استند اوی بهم رسانند و یاران
 بحاجت نشین را آفرین گوی خود گردانند الله تعالی بزرودترین
 اوقات بهره مند کمالات صوری و معنوی گردانند بحرمه
 النون والصاد * رفته هیندهم بهر ادر بیان برابر مصداق است
 الحواد سلیقه شمار آوا المظفر تحریر یافت * بیت * مایه ان
 چشم یازی داشتیم * خود غلط بود آنچه ما پیدا شدیم * از آنچه

نباید محفوظ و هر چه شایسته شد عجب می آید و طرفه تر
 می نماید که تنافلی ایشان در شوق محبت یکشان روز
 بروزی افزاید و بردن خود و عزیزان در حیرت می کشاید
 بهر حال * بیت * در یاد تو ایم هر کجا ایم * یگانه
 بشو که آشناییم * رفته روز و ستم بخد صفت خان
 ذی شان سمو امکان امانت خان بموجب وانمود
 مودت دست گاه شیخ بسعد که درخواست پر وانه
 ایشان بجهت رفع مناقشه که از برادران و خویشان
 داشت تحریر یافت * صاحب مهربان عمیم الاسنان
 سلامت چون ذات قدسی صفات آن قبایه آمال را وسیله
 جمیع انجام مهام خسته دلان شکسته بال می پندارد و لهذا این
 مضطرب الحال از آن منبع زلال فیض مالا مالی کمال آرزو
 دارد که باره قریب آن حضور این قدوی را از غلظت آباد شده
 انتظار بر آورده خضر مثال برادره مستند باشند و او آرد
 داشت درمان نگر دارند * بیت * غنایش کن ما را بکارها
 بگزاره که کارها موقوف بر عنایت نصرت * دولت جاود

حاوید غلامی کند بحرمه النبی رآله الامجاد * رقیه * نیم
 یار و فادار آرام بخش دل در بر آثار صداقت و
 و داد شیخ الهداد تحریر یافت * بیت * ما تم و جراح
 غریبی * عیبی تواندش طیبی * از اینجا که جام خوابش این
 نام طبع بی صراخام از نور باده بهود فروغی نمی یابد و آفتاب
 مقصود بر دوشش آرزوی دل محبت آموونی نابد * ع *
 روزم بغم و شب بالم میگذرد و در تصویرت بکلمه آنگاه اگر چه
 نشسته زلال سیرابی خود بسراپ نمی یابد اما امید نسیم
 می عشق بدهین که * بیت * حافظ طبع میرز عنایت که عاقبت *
 آتش زند بخرمن تخم دود آه تو * گاه گاهی تسلی خاطر که شاید
 یک لحظه به جمعیت گراید و از گرداب اضطراب بر آید
 می نماید * بیت * چه احتیاج به پیش تو حال دل گفتن *
 که حال خسته دلان را تو خوب می دانی * مسرت و
 نشاط روز افزون باد * رقیه نیست یکم بد و سنی که
 آینه باز شده بود و تحریر نمود * بعد از تعدد شوق که فوق البیان
 است مشهود ضمیر صداقت تصویر باد انبهای نفر بهر پامز که

توت رومی توان گفت ز صید و ذائقه را حلاوت شکر
 بخشید خانه آباد باو شکر این مهربانی آن دوست از رگ
 و ریشه هم شک پوست بیرون است از آنجا که تخم
 شایسته آن مهر زمین همین تواند بود اگرگاه گاهی بار سال
 آن رشک میوه های بهشتی ضیافت ذائقه نمی گزیده باشند
 و در بارگاه محبت گنجایش دارد و العاقبه بالتقیر رفته بیست و

دوم در جواب دوست محبت مشرب میان شیخ اله بخش
 مثل بر اظهار لوازم ای دیگرارش یافت صحیفه الوداد
 و درود نمود در باب عدم ابراز را از که بزرید تا کید مرقوم
 یافته بود و پرده لوزخ بر کشود دقیقه شناسا دوستدار را که
 باظهار آن مردون مت بشمار است از جمله مخلصان
 یکجاست شمارند و در گفتار و کردار مخالف مرضی بخوند انگارند
 بیت ز بسینه تابانم سالها شود محبوب کس نه بر آن نفس
 که رضای تواند ران بود اسباب دولت آماده و
 ابواب بخت گشاده باد رفته بیست و نهم در جواب
 رفیق دوستی تحریر یافت بیت را ای که صافی ساختن عیش مرا

مرا از نور و در دو دیوار از گداز و آسیب دور تیز گرد

به مطالعه نامه محبت افرازی محبت ز دای آن نور طوق مروت

و داد چشم قوت و اتحاد که سدا به راحت و مرم جراحات

بود نصارت جسم و بصارت چشم افرو و انساب

آست که پیوسته بنوشتجات ممرت بخش و نشاط

افرا فرایاد ضمیر حالت آباد دارند که مهر اع * در مشرب

دوستی پسند است همین * وقت است و چهارم بدوست

دلیو از در سفارشش تحریر یا پیوسته بهمکنار جمعیت

صورتی و معنوی باشد رفته سیدی سندی سید و سید و سید

و از ابدال طریقه اخلاص آن مروت و دستگاه این خیر خواه

را آگاه گردانید بنده پرور این قسم عزیز الوجود را که در

هرامه و مرجع مجرات و دلیری و آروخ و انصاف فرمایند

که لائق دلیری است یاد لیری باری بمقتضای یاری بخلاف

نه شکر گارنی کنند که باعث فرخندگی طبیعت و دستان شود

جب خندیدگی و شمای * دوست دست حق که بدست

ری دای * و آرد و در بهر ازین پشت خار و دست * رفته

بیست و پنجم در سفارش تحریر یافت * مهربانانه روان
 انسان فراق بیانی و حدیث اشتیاق پایانی ندارد و لهذا
 این معنی را بیکم متراع دلاویز * هست را این عالم سول را به ل *
 حواله و بعد از آن ضمیر صافی پذیر ایشان که آینه جال خیر اندیشان
 است نموده مطالب ضروری را قلم می آرد که حامل رقیه
 نیاز سپاهی جان باز و سلیقه شهادت است اگر بین توجهات
 کریمانه بلب نانی رسد احسانی خواهد بود * فرد * برادریش
 ز خاک و رسایش بر فلک * هر کوبد امن تو زند چون خیال
 دست * و قیامت و ششم بدوسی که انشای راز خود نموده
 بر آفرین مانگانه حمیت خود گشته بود تحریر یافت * فرد *
 اگر جز تو داند که راز تو چیست * برین عقل و دانش بیاید
 گریست * جانم سلامت نامحرمی را محرم راز خود ساختن
 راز خود را بر روی راز انداختن است و نه داسرار
 با تخیل یا خن صد اسب جور و جبار بر خود تا خن گزشت
 آنچه گزشت آینه را اگر بخاطر آن دوست بیاید باید
 که بفرماید * السواد جاوز الاثنین فشاغ * برین بیت کل

عمل نمایند * و از راجا مار خود هر چند توانی گوی * یاد و آید
 بود از راجا مار اندیش کن * تو فیض رفیع با و * رقمیست هفتم
 و جواب دوستی که مشتمل بر صنعتی که هر وقت دانه از
 بالا و از دخت بر یافت * از مشاهده اخاص نامه اخصاص
 نمود آن شاه و خاندان اصطفی و خلاصه و دوران از اخصاص
 میرت و نشاط افزود در ماده استطلاع اطلاع و احوال
 دوست صد امت نشان سلطان خان که مرقوم قلم نمود
 رقم شده بود معلوم نمود از کریم کار ساز متوقع آن است
 که امروز در حضور رفعت و امانت و دستگاه موافق خواهش
 دوستان صادق الاتحاد به نامه مرقوم منقطع گردید و عدم حصول
 ملاقات فرحت نکات محض از کثرت اشتغال است
 و الا در لوازم مساومت و دو وقت و قصور و غیره و احوال
 و اداریه اوقات مرادات حاصل گنا و در قیامت و هشتم
 خدمت والا و بت خان باند مکان عظیم الشان بیان فیروز
 خان در بنامش تحریر یافت صاحب قدر و آن فیض و سلامت
 از مکارم اخلاق آن عظیم الا شفاق که در انجام مبادی و حاجت آن

ستم بی اختیار است امید آرد و که التماس این عقیدت
 اساس در باب مشیخت تاب شیخ عبد الوهاب که
 مفصلاً حقیقت حال خیریت مال خود را بنده مت کثیر البویست
 گزارش نماید درجه اطابت یابد و آفتاب مراد بر دوش
 آید و تابد و است و اقبال تصاعفت پذیر باد * رفته بیست
 و نهم مستقل بر صفت الفاظ خیر منقظه تحریر یافت * داود داد ادر
 سبک مساکت سبک مساکت و واد محمد مراد
 را بهواره محروس و از رانک حاطه آلائی واحد کاکس
 گهر سبک را چال و عدم ادب اک صهره الله الصمد در ک
 اهل کمال ما اذراک اسرار و علومه العلماء و ما حرک سلاسل
 حکمه الحکماء * هرگاه اکرم اولاد آدم و سرور تنوره عظیم در
 حد و احصای حمد و الا لا کلام آمد حوصله و در ک ما مرموم حارص
 معده و م و سلوم الله معکم کل حال * رفته سی ام بجست غزنی
 که در خواست و لکری داشت تحریر یافت * مشهور و
 ضمیر فیض آموزدها و خط زیبا بنط با مانت عبارت که بایز
 از نوادگار مشی یافته بود و دوشی بخش دید و مشاقی خمر و

گروید رفت و اقبال پناه را ای گردید و اسس که قدم شناس
و معنی اساس اندورین روز با متلاشی مردم سلسله شمار
اند اگر پسند خاطر آید و دوستدار حقیقی سلسله جنبانی نوکری آن
سلسله خادم ان اہلیت نماید و درین صورت بهر چه ایستاد و
بر آن عمل نماید جمعیت خاطر و زافزون باد * رقعہ سی و یکم

در جواب دوستی که حقیقت پریشانی عالی خود نوشته بود
ترقیم یافت * ع * خاطر بدست تفرق دادن نہ زیر کیت *
به مطالبہ محبت نامہ اضطراب آمو و کہ مشکل بر خدم میسر آمدن
نوکری سرکار نواب خورشید اشہار رقم زدہ قلم بدائع
نگاہ شدہ بود و حیرت و غم و درین صورت آن عالی
فطرت یگانہ روزگار را بحکم آئینہ * بیت * خدا اگر بحکمت بہ بندد
و زی * کہتاید بفضل و حکم و گیری * شکر بدون موجب
مزید نعمت است جمعیت خاطر و زافزون باد * رقعہ سی و

دوم نخست اقبال و اجال پناه خان ذیشان رفیع المسکان ہست خان
مکتوبی بر سفارش تحریر یافت * صاحب بلند ہست خان و الامرت
سلامت محبت و حد اقل نشان محمد خان شب و روز

تبر ادب و حسن اشفاق آن منبع الجود و الاحسان رطب اللسان
و عذب البیان است آری فرخنده طالعی که ایصال نفع خسته
و لان شکسته بال تنظور و داشته با بجام مهمام خاص و عام پر دازد
هر آینه حکم الال نهاده زوجه الاخرة خانه عاقبت آباد سازد
ت و عمر از هر چه املا و انشاء نماید مضاعفت باد و تحریقه

و الهی و آله الامجاد و رقه می و سیوم در جواب عزیز که
شمار می کرده بود تحریر نموده و معنی که تلا کند بدان قوم
مفاوضه بجهت ازار رسیدن و شرح خوبها و نیک بگوئی های
محبت و ناه برادر نری و ای مرقوم بود منکوب گردید از آنجا که مرد
فهمیده و سلیقه شمار نیست اشنا الله تعالی در عهد و الا ایام جوهر میانه
و انی و کار شناسی را که منکون خاطر دوستان است پناه یفتین
و صانع و بکر داد و گفتار شایسته خود را از مصداق بیان ممتاز

نموده اند و در تحریر و بجهت م با خیر برج مروست گوهر در ج فیه است
کست نشانی کمال خان مشعل برد وستی دوستان چرب
و انی و صانع و بکر داد و گفتار شایسته خود را از مصداق بیان ممتاز
نموده اند و در تحریر و بجهت م با خیر برج مروست گوهر در ج فیه است

و بناظر اساس دشمنی محکم بنمایند و دوقه باغش مهره محبت
را در شش در انداختن است و به صحبت چنین کسان
بوداختن خانه عیش را دیران ساختن اگرچه آن مقبول
ارباب کمالات محتاج این قسم مقالات نبوده اما
بمقتضای تجربه محبت بآران زمانی حرفی چند دوستانه در

نموده ازین بنده است * رفته می و پنجم در جواب
دوستی تحریر یافت * مکتوب صد اقت اسلوب که
مشتمل بر اطلاع حقیقت حال این شکسته مال زکاشته خانه تلطف
شکسته بود رسید است فرید انبساط گردید صد اقت پناه
چون از دل شکسته کاری می آید و بان دوست فرو بسته
عقد نمی کشاید تا بران پایی هست و از تم دواعت بی اثر
لکست مساحت باین و آن پیرداخته * بیت * ما کار خویش را
نخاوند کار می سپرده ایم تا کرم او چاکند * رفته می
و پنجم در جواب رقیبه دوستی تحریر نمود عروس مطالب
چهارگانه و نمایا و آنچه در باب یوقائی و عدم رخصت
درنگاری که حرفت دوستانه نشود و از غایت کوتاه

اندیشی مال و متاع خود را با مال قاطع الطریق نمود و قلبی به
 دریافت الحق • بیت • آن کس که نه از غصب
 خواریش دهد • ایلیس بکار و بار یاریش دهد •
 بهجت خاطر روز افزون باد • رقعۀ سی و هفتم شبیه المهار
 لوازم اخلاص بدوست سر ایا اختصاص حلت و مستگاه
 میان رحمت اله تحریر یافت • بیت • ما بباد تو سلامت
 بخیاں تو خوشم • غیر نادیدن تو هیچ پریشانی نیست • خیال
 بکنند که دو خصم از سر ایا تیار برد مخالفت باز و از آیین
 مروت در گذشته بیار دیگر پرداز و انشاء الله تعالی
 مادم حیاست نامت گویان و وصلت جویان خواهد ماند • بیت •
 این نیست که حافظ را مهرت رود از خاطر • کان سابقه پیشین
 ناز و ز پسین باشد • رقعۀ سی و هشتم بدوستی که یاز غایت
 فلاکت در گرد است رنج و تاب افاده بدو شبیه مقدمات
 نصائح سمات تحریر نمود • بیت • باید چو برق خند و زنان ز نیست
 در چنان • ثانی هم چون ابر بر سر دنیا گریستن • در تنهای
 کش کش زمانه دست آباد است قیال را اگر آشتن خاطر را چون

چون هر وقت رزق مهتر داشتن است مقتضای دانش
و در اندیشش آنکه در همه حال بشکر و صبر که هر یکی موجب
دصول نعمت و حصول دولت است گرایند و لب بخون و چرا
نکشاید جمیع صورتی و معنوی نصیب روزگار فرخنده آثار

باد بالنون والصاد * رقیه سی و نهم در استعدای رقیه الود
و رقیه شناس خط هجی و جلی میر علی تحریر نموده همیشه خطاریان
سرشت آن مرد فخر خوش نایبان روزگار که صد در
شاهوار و رجب هزار آن نیز از دجلت و خطاهویشان
گلزار بادیرگاه ^{بسی} صمیمی باد وجود نیست بندگی
که بدرجه کمال متحقق است بترقیم رقا ع مهر خجاع کامیاب
نگر ویده و بحر حال جمیع آل آن سه مایه فضل و کمال
که تعلق خاطر این شکره بالیدان بیشتر است نشیده
جل که بنما گزشت پیوسته از صحت مزاج عافیت انزاج
و د بقلم آرند و دوستدار ویرینه را که خط نسخ بر صفحه سمیات
شید ه تقویم یارینده انکارند * رقیه چهارم بخند مست
غل پیوند چمن نشاط شیراز به بند مجموعه انبساط صدر

نشین مکار ذیج بهشیج محمد شفیع تحریر یافت و واسی و کلاه
 نایه را بمقالات اشتیاقی و متهافت خراتی ششگون ساختن
 بادای بطارحات عرفیه پر و اخن است لندایان نمی گراید
 و بر سر گرایش مدعی آید محبت پناذی های ذاتی و صفاتی
 مودت و دستگاه اخلاص گرین شیخ تاج الدین که در خواست
 پروانه خان جمهو المکان والا شان عنایت خان دارد
 شخص حقیقی را برین می آورد که درین ماده بیان محمد اقصی
 نشان بر نگارد که توجه کرمیکانه در باب سارا زین
 میزد دل فرموده یخ خواهد را باستان مشمول خواهند فرمود
 بیت : تا فنده ایم لطف خود از ما کن و دریغ *
 بعد از وفات کس بکس احسان نمی کند * رقعہ چهل
 و یکم بدوستی و بر سفارش تحریر یافت و در وقت و و داد
 پناذی فوت و آمده و دستگاه اخلاص مدفع چند چند با و سفارش
 این و آن در باب دفع مناقشه برادران بنام مانع فواید
 والا جناب حاصل کرده و با این که حق بجانب خود دارد و راه
 بجای نبرد و در صورت اگر توجه سنجی که متکفل مهمام کافر

کافرانام است در باب مشارالیه جلوه ظهور دهد هر آینه
 بار منت بی شمار بر ذمه دوستدار نهند * بیت * میدار صری
 بخاکساران زهار * شکرانه آنکه مهر فرازت کرده * مدارج
 دولت و اعتلا و ارتقا باد * بحرمة النبی وآله الامجاد *

رقعه جعل و دوم به مقبولی که نامش از ابیات بطریق توشیح
 بر می آید تحریر یافت * مثنوی غمیر مهر گرین * ابیات *
 * برجینی چو رخ زپروه کشود * پاس و اخنورت امید نمود *
 * تحت افرای پیدلان بلام * سرد و پیش قدادست
 * غلام * یاد او ده در آید نسیان * و ردا و طغنه زن بصد
 * درمان * عید رویش بر شقی و سعید * بهره بخش چه از قریب
 * و بید * دولت حس راست مایه ازد * آنکه خود رشید
 * راست سایه ازد * الف او مریم جواحت دل *
 * جوهر لعل او مست راحت دل * لب عیسی ازدست
 * در کفار * یوسف اند مهر او ز لیل و آوار * لفظ از معینش بخود
 * ازد * معنی از لفظ وی فسون سازد * باد که ارسال نامه و پیغام بهمت
 * ایام از خیر اندیشان مستقام و رخ داشتن تخم بی مهری کاشتن است *

منشی ماضی آینده را . بیت . کم نگر و دوا بشن خورشید گر .
در به خشان من ساز و سنگ را آن گلشن بهجت و

نشاط شکفته باد بالنون والصاد . ر قعه چهل و تسنیم مشتمل

بر صنعتی که حروف الفغانش نقطه پائین دارد و تحریر بیانت .

و اداری بهمال به حال یار و یاور عارج معارج ته او

صاحبه حال و ذاد سیدی بر سیده جواد باد به ادای مرا هم

و داد که آداب از باب که ای به و به مطلب می گزاید

به مطالعه گرامی مرا سید که ای کسب علم سیده عهد

الوالب طالع عمره بود و در ایام محمد مرسم روح مجروح

گر دیدن تب تبیبی که رابطه داد و در به کمال دارد و در باب

سوی ایه که به وجه بسیار به مصباح رسیده سستی مطلوب

بجای آر و امید که بعلم و عمل بهره یاب بود و به براد و دل

بر سه بکره وجوده . ر قعه چهل و چهار می مشتمل بر ص

یک لفظ نقطه پائین دارد و دیگر لفظ نقطه بالا دارد و تحریر

ابواب نشاط دائمی کشا و باد از ویر و فتنه ادراکها

انسان یاد نشده موجب آن و رای عشرت دیگر نخواهد بود

بود سخن پرورد را نظر بر استحکام رابطه اخلص باید داشت
 و ادای لوازم دیرری مستحسن ادب و الشریع باید
 انگاشت تنوای شوق چه نگاشته آید • فصل سوم
 مشتمل بر دو قسم قسم اول در مکاتبات تهنیت آمیز • مکاتبات
 اول در تهنیت که حدائی گکارش یافت • بیت •
 شکر خدا که از حد و بخت گاه ساز • بر حسب آرزوست همه کار
 و بار دوست • قاصد فرخ قال تا به نجات شماره متعین بر شادی
 کینه ای آن صدمه آمانی و آمان رسانید و بقدر دم مسرت
 نروم خود خاطر و دستان را مسرت آنگین گردانید
 الحمد لله والمنة که آن سحر عصر سخاو می بر تنه کاروانی
 بهدوش آفتاب گشت و آن یوسف مهر کنه پروری بر تخت
 بهجت و شادمانی هم آغوش زلیخا گشت پیمان عشرت
 لب و زگر دید و جانانه راحت آینه و بر رسید امید که فراز ده
 شمس و قمر آن قران السعدین را بمبارکی و خرمی تا طلوع نیرین
 و در برج عشرت و شادمانی هم قران دارد و آن نیرین را نگارانی
 و خرسندی تا طلوع مبدین از کسوف و خسوف است آمد

زمانه و دوان کرد و اناده مکاتبه دوم در تهنیت فرزند خدمت
مهر ایا اخلاق مجمع الاشفاق شیخ پیر محمد میر یاسنت بیت
هزار سکر که از کلفت قادر جاوید شگفته ش گل دولست
بوستان امید خیر طلب مهر ایا ارادت خلیفه طایب العالم به الوف
تهنیت و صوف تحت از زبان انبساط نشان و دل نشاط
افشان بایصال این مرده افانیشوک بغلام خادم واه گبین
و نامه را مسرت آگین می خواند که در زمان محمود
و اوان مسعود و هر و من و خوش بشارت فیضی
اشاءت بگوش مجبان فراموشی فراموشی بخانید و خاطر فخاصان و
بدین نغمه ارواح افزا خورسند گردانید فرخنده طالعی که قدسیان
گوهر انجم بر فرخش شاد ساختند و سبب بنیان به و در طالع عمره
پروا خند فکب از نهایت کامرانی برقص و در آمد و بهلال
از نهایت شادمانی بصورت مهد بر آمد فیض اعجاز عینوی
بدایه گری خود را عشرت آموذ نمود به یمنای موسوی ز
شمع تجلی جمالش روشنی بر خود فرو دو آفتاب جاناتاب بکمال
شوق زره عفت مهرش گزید و زهره ز لکام مال مشرق آ

آن یوسف کشتان جمال گردید * بیت * سزدگر از کمال
 خوبی او * کند پیر فلک یقوی او * غرض که در هر خانه شویانه
 گاموانی و در هر گاشانه ترانه شادمانی است اله تعالی آن
 تازه نال اقبال را بکمال صوری و معنوی رساناد و به ثمرات
 حال و آن شکر داشته برایشان و بر جمیع محبت کشتان
 مبارک گرداناد و آله الامجاد * مکانه سیوم بیاری در
تهنیت صحت و شفای بیماری تحریر یافت * الوقت حمد و سپاس
شانی پیمال و فضیلت شکر و استعانتش ایزد متعال را که آن
حمیده خصال بحسب احوال رس ضعف و ناتوانی بر عرش
صحت و کامرانی رسانید و خاطر و دستان صفای منش را از بند
جرن و ملال آزاد گردانید * ع * برین مرثیه گرجان نشاغم
رواست * الله تعالی آن نو نال گلشن امانی و آمال را از
ظرم شده اند زمانه محروم گرداناد و بر طبق آرزوی دل تود
نیزل به جمیع مراوات صوری و معنوی رساناد * مکانه چهارم
در تهنیت بقویض خدمت بنده مت رفعت و اقبال مرتبت ابریت و
احوال منزلت خان بلند مکان بایزید خان تحریر یافت * است *

صبا خوش خبری به به سلیمان است * که مرده طرب
از گلشن سبا آورد * منحص حقیقی خلیفه طالب الدلم به تحریر
الوٹ اوجیه و ضوٹ ایتھ که مقرون به تہنیت نوشتہ می
و بہت و مبارک بادی است مشہو و خاطر علوفت مظاہری
گرداند کہ از نسیم این بشارت فرخندہ اشاعت و یاغ
آمال و آمانی مخلصان و ائق الوداد نصارت نازہ گرفت
و از شمیم این نوید سہ اندر امید شام عیش و کامرانی
دوستان را سخالات طراوت بی اندازہ پذیر غمت
شکر ایزد و اہک دعای خیر اندیشان در ہر اجابت یافت
و آفتاب مقصود بر ووشش آمد زوی و دوستان یافت
بحکم آنکہ ذات ساری صفات آن والا فطرت دقیقہ شناس
شایستہ خدمات بلند است * بیت * این مراتب کہ دیدہ
جو است * کار کلی ہو زور حد راست * مقضای مہربانی
کہ در طلب دوستدار بیمار ہنہ بود خیر صدی با فرود اگر چہ حیر خواہ
در خدمت فضائل پناہ فواضل و سنگاہ شبنم نگاہ کہ فضیلت
ایشان بر آن مامن خیر اندیشان ظاہر است بہ جمیعت تمام

سایه می خواند و بتلافی ایام توکل خاطر خود را مناسبت خطرات
نهو و لعب نمی گزید و اندکی از آنجا که خیر طلب جان نثار درین
ماه به بی اختیار است امید آن دارد که بعد یک ماه
بیت * آید بسیر کوی توپو یان پویان * عشاق صفت وصل
و جویان جویان * امید که تاسند سپهر باغبان آفتاب
فرین و بختی است و پایه کرسی بدولت عرش مشرف
و معالی سدا مانست و افضال را وجود فیض آموذ مبارک
و میمون و وجود شمع الهی را سینه جاه و جلال فرخنده و

بسیار باد بحق صاحب جماد * قسم دوم در

مکاتبات تعزیت ایگز مکاتبه اول مصیبت نامه که مطلعش آتش
افروز جان و مقلعش سوزنده روان بود رسید بر واقع
جان گاه آگاه گردانید حاکم ازین خبر و حشت اثر ذائقه را
علاوت زندگانی مانع نمود و با عزمه و اصرار شادمانی بفریاد
صبح از مشاهد این حال گریبان خود درید و شام از ملاحظه
این مابل لباسس سیاه پوشید فک از بار غم و الم پست
دو تا گردید و از چشم ملائک خوشایند حضرت پدید آفتاب از

غایت در دروخ زرد گشت و ماهتاب خون اهل ماتم در
 حلقه مال نشست آب از طراوت افتاد و خاک به خشکی
 بنیاد نهاد آتش خرمن خود پاک بسوخت و با و بمجنون و ۳۰
 اسباب کچه گردی انداخت هرگاه جمعیان را حال چنین
 باشد در دناکی من دوخته از صورت و منی که تواند شناخت
 و بهم نشینی این زاویه گزین الم که تواند برداخت * بیت *
 همه تن خون شوم ز دیده بکنم * گریه ماتم که گریه و اثر است
 * القمه این داستان آتش قشان دامن قلم می شوی و
 و بگریه جان کا چند شعله نامی افروز دازانجا که دست هر آفریده
 از نقد بقا کوتاه و همه را گذر برین شاه راه است درین صورت
 آن منی شناسن کارخانه نقدیر را ناگزیر آنگاه اول خود بصبر
 گرایند و بعد از آن غمزدگان مصیبت و انکین منماید ان الله مع
 الصابین * مکاره دوم در تعزیت دوستی تحریر یافت *
 خبر خیریت اثر و واقعه ایله آن گل گلشنی انس میرو
 با عساکر قدس و اغهای تازه بر دلها نهاده و چشمه اشک از
 شرم بر آتش و گناه کشاده ببل بیدل ناله و آه بنفک رسانید

زستاند و نمر گس عشاق و از چشم مگردان ماند سو گس
 کبود پیرمان زبان را از گشت و گوهر بست و غنچه بصد تنگه لی
 در ژاویه تعزیت نشست لاله از غایت حزن غرق خنابه
 حسرت گردید و سبیل چون زلف مهرشان بر خود پیچید
 نس کن نس کن که از تحریر این حرفت غم اند و دقلم می سوزد
 و از تقریر این مقدمه الم آمد و زبان شعله نامی افروز و برادر م
 بحکم آنکه لباس حیات دنیا شمار است و عیش و نشاط این
 کهنه رباط با پایدار لاجرم آن سعادت مند نگار بعروقه الوستانی
 شکستنی منقسم بوده لب بحر ع و فرغ نه کشایند و با ستمال
 کنال و بهری و تسلی مستحقان خود نهانید • بیت • مگر غل
 رفت مهو او پایدار باد • و ریا اگر گذشت و رشا هوار
 باد • مکاتبه سیوم و در تعزیت تحریر یافت • از
 استماع خبر قضیه ما رضیه آن هم دوش و طن گزینان بهشت
 برین و هم آغوشن چمن نشینان خلد فیض آگین تالم و تحمه
 رونمود و ابواب حزن و ملالی بر دلها کشود کتاب از نهایت
 الم صودت کتاب گردید و عشرت را از غایت غم جاد حسرت

در جگر خایده دیده ازین واقعه جان سوزان سرکاسب بنیاد نهاد
 و سینه ازین نایره شعله افروز و الهیاب افتاد آخر الامر
 دوستان را منخ الا تحادیه مقتضای این بیت - عر فی اگر
 بگیریم میسر شدی وصال - صد سال می توان بر تما گریستن
 از جرع و فزع که دواب و بستگان صوت و لاس
 است باز ماندند و تحفه فاقه و دود و دیر و روح آن مرهم خسته و لان
 گذرانند ظاهر است که آن رموز دامن گاه خانه کمرین و
 ایجاد بر بی بقائی حیات دود می گویا بر ده دست بجمل المین
 شکبائی که بر فلور بارگاه صبریت است زده باشد آری
 بیت - آن کس که او لش عدم و آخرش فناست و در حق
 او گمان نباشد و بتا خطاست - فصل چهارم در آداب و
 ایام بادشاهان کمرین فدویت کیشان تحقیق است آگین
 بد و الدین کوخ جبین را بر شمشیر سجد استو بندگی متشش
 داشته و رقوم نیامات خلائی با قدام انامل بر صفحه تارک
 نیکاشته بموقت عرض ناصیه سامان بارگاه خواقین سجد گاه
 شاهنشاه ملائک پناه ظل غیبی ایزد متعالی نائب منایب داور

داو در بهمان که فلک از شوق بخودش سر بسر در نشو و نما است
 و ملک از زمین پوشش موبو با حضور میرساند * ایضا *
 کمرین قد و بیت نشان جان فشان تو در خان پوشیده * سجود
 عقیدت آمو دگلا به آسمان سو و راه بندگی چون آفتاب
 بر سر پیرو ده بوقف عرض بار یافتگان حواشی بساط خلافت
 مناط بندگان حضرت ظل سبحانی حلیه الرحمنی میرساند
 * ایضا * کمرین قد و یان سر ایا اعتقاد محمد مراد و حسن حجر و
 نیاز بر آسمان خود ویت داشته و جبین ارادت و
 انمار بر سده مسینه گذاشته بوقف عرض مقربان مجلس
 نور آگین و نامتسان انجمن انجم نزمین بندگان حضرت قدس
 قدرت قضا صولت باعث امن و امان جان و جانان
 میرساند * ایضا * عقیدت منش سر ایا آثار عبد الفقار الف قاسم
 و ایه تسلیمات قد ویت سگات نون ساخته و میر افتخار بر او نیاید
 سجدات نیاز نماید و ج ماه بر افراخته بوقف عرض
 بار یافتگان انجمن انجم جبین و سنفضان محفل آفتاب شمع
 شایسته فلک با برگاه خود زمین و زمان خداوند یکن و

مکان رحمت اعم آفریدگار فیض اتم پروردگار فلان سبحانی
 علیه الرحماتی میرساند . ایضا . کترین قد و یان جان تبار
 حیدر استار تبار که افتخار به تشبیل عبده فک رتبه که قبله حاجات
 مقبلان حقین است بر افراخته بر اخص ماموران آستان
 سه رده مکان نواب بهلال و کاب صاحب عالم و عالمیان
 میرساند . ایضا . کترین خانه زادان عقیدت آگین محمد اسیرین
 به تقدیم آداب بندگی و تسلیم قواعد پرستندگی بهوقف
 عرض یار یافتان محفل سپهر نظیر و سعادت اند و زان
 مجلس بهست قوین جناب نواب بهلال و کاب مشاهده
 ارادت عظمت و اجلال و افق سایه حشمت و اقبال
 گره کشای کار فرو بستگان مرسم جراحت دل خستگان
 صاحب زمین و زمان میرساند . ایضا . داعی دولت ابد
 طراز آداب و کورنشات بندگانه بجا آورده و عرض حاجبان
 سه رده سیر و مرام عبده علیه نواب قدسی القاب خورشید
 نقاب میرساند . ایضا . پرورده النف و اخسان حسین
 آداب و تسلیات بندگی سمات و آدود و بهوقف

بموقف عرض باد یا فنگان یسط فیرض انجسطا محض سامی
 نواب والا جناب جنابان مآب خجسته القاب و نواب
 صاحب و قبله میرساند * ایضا * عرض داشت کترین بندگان
 عقیدت انما محمد رضا آداب و گوشتات بندگانه بجای آورده
 بر عرض سعادت اند و زان حضور هو قوه ابسرو و نواب
 فلک جناب سپهر اقدار خور مشید است بهار نواب صاحب
 و قبله میرساند * القاب فضلا * انفس قدسی اساس آن
 قبله آید باب فضائل کبیره اصحاب فواضل مشدای کاروان
 منازل تحقیق پیشوای ریز و ان مراحل تدقیق مظهر کمالات
 و بیسی بطرح انوار افاضات یقینی حضرت میان جوی منهد و می
 اسامی مد ظله مهر و من بارش دشت شد ان واثق الاثبات
 سفیران و اسخ الاعتقاد باد ذره بی مقدار بعد آداب عجز
 و انکسار که طریقه حیو ویت کیشان عقیدت اندیش است
 فیض اند و زان انجمن هدایت موطن میرساند * ایضا *
 ذات فیض سبایت آن کاشف دقایق فروع و اصول و اقف
 قائق مقبول و مقبول جمع الفضائل منبع الفواضل جناب

میان جیو د ا م ن ل ل ه پ یو س م ر ج ع ا ر ب ا ب ف ض ل و ک م ا ل ب ا د
 ب ع د ا د ا ی ک و ا ز م ع ی و د ی ت و ح ق ی د ت ب ر ض م ا ث ر م ا ن آ س ب ا ن
 ف یض ن ش ا ن م ی ر س ا ن د . ا ل ق ا ب د ر و ی ش ا ن . آ ش ر ا ق ا ت
 ا ن و ا ه خ ا ط ر ق د س ی م ا ث ر ا ن م ظ ه ر ف یض ا ل ه ی م و ر و ک ر ا س ت
 ن ا م ت ا ی و س ی ل ب ا ر ت د ا م ا م و ا س ر ط ه ی د ا ی ت خ ا ص و ع ا م
 ی ک ا ن ه ب ا ر گ ا ه ا ع د ی ت م ت ر ب ب س ا ط ح د ی ت ح ص ر ت
 ش ی ن خ ج ی و د ا م م ج د ه ظ ل م ت ز د ا ی ح ق ی د ت ک ی ش ا ن ب ا د ب ع د
 ا د ا ی آ د ا ب ک و ر ن ش ا ت ف ر ا د ا ن و ت س ل ی م ا ت ی ک ر ا ن
 ب ر ض ب ه ر ه ا ن د و ز ا ن م ف ض ل ف یض آ گ ی ن م ی ر س ا ن د . ا یض ا .
 ل و ح خ ا ط ر ق د س ی م ظ ا ه ر ا ن م ن ه ل م س ع ط ش ا ن ذ ل ا ل ک م ا ل م ج م ع
 ا ف ا ص ا ت ا ن و ا ر ذ و ا ل ج ل ا ل ب ر ا ف ر ا ز ن د ه ل و ح ت ص و ف
 و ب ر ا ف ر و ز ن د ه چ ر ا خ ت ر م ن ح ص ر ت س ی ن خ ج ی و د ا م ب ر گ ا ن ه
 ب ر ق و م م ک ا ش ف ا ت ن ع ی ب ی و و ا ه د ا ت ل ا م ی ب ی م ر ق و م ب a د
 ب ع د ا د ا ی ت س ل ی م ا ت ب ر ض ن ا ص ی ب س ا ی ا ن آ س ب ا ن ه ی د ا ی ت
 ن ش ا ن م ی ر س ا ن د . ا یض ا . م ی ا م ن ا و ا ق ا ت ف یض م ک ا ت
 ق ی ل ه ا ر ب ا ب ت ح ق ی ق ک م ر ق ح ا ب ت د ق ی ق م ی ن ع ع ا و م ب و ح ا ن ی م ج م ع

مجمع فیوض سبحانیه مخزن لائفت قدسیه مدنی مبارک
 السیه بر وزگار آن مستقر شده ان را سبغ الارادت و اصل
 باؤبد اظهار لوازم عجز و انکسار که طریقه عقیدت مذان
 عبودیت و ثار است خود را افرا یا اد ضمیر صافی پذیر سمادت
 اندوزان حضور میدهد * القاب قاضی * مسند شریعت
 عزاد و ساده ملت تصانیف با برکات آن مجمع ارباب
 فضائل مرجع اصحاب دلائل حضرت قاضی صاحب دام
 برکات زینب گیر و زینت پذیر با و بعد تشید لوازم عبودیت
 و تمهید مراسم عقیده است بعرض یاد یا فرنگان آستان مدلت
 نشان میرساند * ایضا ذات مجمع الحسنات آن
 سالک سالک مدلت و انصاف حاجی مراتب بدعت
 واعتماد باعث نظام شرع مبین موجب قوام دین
 متین حضرت قاضی صاحب دام افضاله با و بعد تمهید لوازم
 بندگی و تقدیم مراسم پرستندگی معرض میدارد و
 * القاب شریعت * زینب چراغ معانی زکرت تو میر
 شمع شمع تو چون آفتاب عالم گیر * لائفت طبع گوهر فشان و

نظرات ذهن فیض نشان آن درگاه آرد ای بزم نظم گسری
 و رونق اقرای مجلس شهر پوری شیرازه بند محمود
 سخن نقل پیوند مضامین نو و کهن نشاء بخشای غم و جان
 انبساط پیرای دل مشنگان باد بعد تحریر فیض شوق مشهود
 خاطر الهام تأثر می گرداند * ایضا * خاطر فیض آثار آن سید ع
 قوانین ملکات مدع مخترع آئین ایسات ترصیع فردوسی فصاحت
 سخنمان بلاغت مشیخ غایت همواره منبع اشعار تازه
 مضمون مجمع اسرار بارگاه یحیی باد بعد شرح قده او قوانین
 اشتیاق بشوئت ضمیر فیض تصویب می گرداند * القاب اطباء *
 ذات مسیح صفات آن مرم بد جراحات دل خستگان کبید
 کار فرد بستگان سید ع قوانین مشفا مخترع آئین و دوا مجمع
 ملکات قدسی منبع مملکات جالیوسی مشید ضوابط حد اقصا
 مؤسس قواعد حکمت و سیمیه صفت غیلان نه وز گاه باعث
 تدرستی ضعیفان مریز باد بعد احوال و عوالت شوق اشتیاق
 بشوئت خاطر فیض آثار عسوی کرد گاه می گرداند * القاب سخنمان
 لوحه خاطر صافی آن ادب آموز مجلس ارباب شوقیم شمع افروز

افروز مکمل اصحاب تنجیم واقف استوار حقائق آسمانی
 کائنات اسرار و قانی مانی بر قوم واردات نصیبی مرقوم
 باشد بعد ترسیم صحیحی و داد مشهود ضمیر بیضا تویدی گردانده
 . القاب پدر و جد سایه باند باید آن قبله حقیقی و کعبه تحقیقی انبیا
 کونین استظهار دارین مشفق مکر می حضرت ولی نعمتی بر صراحت اولاد
 و احفاد الی یوم القیام منجمه و مستدام باد بحرمه المنون و الصاد
 بعد ادای لوازم آرزو سندی باوراک دولت قدم بوسی که مکمل
 و حصول سعادات جاودانی و منضم حصول مرادات دو جانیست
 مروض می داروه اینها ایزد جان بخش جهان آفرین ذات
 علو فی سمات آن قبله صوری و منوی و کعبه دینی و دنیوی مجمع
 انواع منفعت منبع اصناف مرحمت اعضادی مریب ام را پیوسته
 بر فرق عبودیت کیشان صراپا ثار پر تواند از داراد بعد ادای
 سیامات عقیدت آیات که باعث حصول سعادات و اودین و موجب
 و حصول مرادات کونین است عرض می داروه . القاب همو
 ذات مرحمت سمات آن قبله حقیقت و مجاز کعبه آرزو
 و نیاز مشفق فیمنه رسان مکر می مهربان حضرت محمود صاحب هواده

بر سر عجب ویت کیشان عقیدت پرور طفل گستر باد و بند او ای
 لوازم تسلیمات بدگی سگات که سرمایه سعادت جاوید است
 معروف می دارد و القاب برادر کلان بهجت صنوبری و منوی
 شای حال فرخنده مال بدگان اخوت پناه عطف و دستگاه
 ملاذ مرغان شفق قدردان مری ام نادیده بانیغ رستل آرزو
 بحصول خدمت سرانجام سعادت معروف می دارد و القاب فرزند
 باغبان قناد و زینال آمال آن غره ناصیه سعادت قره
 با صهره دولت بهشت از رشحات کتاب الطایف خویش شیر
 داشته گمان صوری و منوی و ساد به یقین دعوات فرید حیات که
 و در دل و جان است معلوم نماید و القاب برادر زاده صیغه حال
 بهجت اشتغال آن نمود و انحصار مجموع اشغال سعادت بار
 کارگار بر قوم انجام مطالب کوفین و مقاصد دایم مرقوم باد به
 ادعیه کمال و معمول این اعلام رای سعادت پیرای آن فرخنده
 سانش آنگه و القاب برادر خرد کار جانی نیاز آن برادر
 جان بر ابر فرخنده سعادت اثر را یکسب علوم فیض
 زوم دزد داشته هم آغوش بهشت تازه گرداناد به تیر

تحریر صحیفه دعوات لمول عمر معلوم آن بصارت چشم
 نصارت حسم باد * طایفه کتاب شکل بر چندی از قوانین
 قانون اول خود ترقیم آداب و ردد و فرامین بر لیغ نصا
 بتایغ مانند وحی آسمانی که از وفق عنایات خسروانی و ردد
 یافته پادشاه عزت و افتخار این ذره بی مقدمه از از قلم دوار
 و رگزد و ایند * ایضا * بور و دینش آموذیر لیغ جهان مطاع مایه
نخرد افتخار این فدوی جان تبار و از سلسله فرقدین گردانید
 * ایضا * به شرف صد و فرمان وحی توانان سر عزت
 و افتخار این شاه زاده سرایا احقا و از حقیض خاک بفاک
 الافلاک رسانید * ایضا * فدوی جان نشان بشارت و ردد
 فرمان مرحمت عنوان جبین نیاز سجود نبو و حقیقی سود
 * ایضا * و ردد فرمان عنایت عنوان ذره را منصب خورشید
 و مورچه را دولت سلیمان و جمشید بخشید * قانون دوم در
 ته اداسی مکاتب * نواز ششماره فیض آموذ * سر فراز نامه
 عنایت ششماره * مرحمت نامه فیض آگین * امینار نامه مطلق قرین
 نمیه انیقه * صحیفه شریفه * گرامی نامه مطلق ششماره * رقیه کریمه

رقیبه نشاط طراز • رقیبه الوداد • نسیمه الاتحاد • اخلاص نامه
 بهجت قرین • اختصاص نامه نشاط آگین • بهجت نامه انبساط آگین
 • بهجت نامه اخلاص آموده • اتحاد نامه خلت شماره • بهجت آینه
 • نامه فرحت انگیز • مکتوب مرغوب • مکتوب بهجت املاوب رقیبه
 خات طراز • مکاتبه دل نواز • مراسله نشاط افزا • نامه و نگاشتی • نامه
 مسرت پیرا • مفاد صداقت مشحون • مکاتبه اخلاص مضمون •
 نامه صداقت مضمون • نامه اخلاص مشحون • صداقت نامه
 اخلاص آینه اتحاد نامه اختصاص انگیز • ورود و بیا مسرت
 قانون سیبوم در بیان الفاظ و صیول مکاتبت • ورود
 بیاقت • پر نور و دانداخت • ورود نمود • مشرت بصدار
 یافت • عزایر اویافت • بهجت افزوده • مسرت افزای دل
 اتحاد منزل گردید • نشاط پیش دل معیان گردید • بهجت
 ناز گردید • نم آغوش مسرت بی انداز • مسرت • نسیمه
 خاطر ترین گردید • انبساط پیرای خاطر اخلاص مآثر گردید •
 باعث مرید اسباط گردید • موجب مسرت و نشاط گردید • بهجت
 نشاطی دل اخلاص گردین گردید • موجب انشراح سینه بی

کینه گردیده باعث نشاط طاعت و اتحاد گردیده • باعث از یاد بهجت
 خاطر صرا یا اخلاص گردیده • باعث نشاط خاطر اخلاص مرشد
 گردیده • غمزدای دل تو دو منزل گردیده • طاعت زوای آیه خاطر
 و داد مظهر گردیده • غمزدای سینه نه رگزدای گردیده • قانون
 چهارم در تبه ادوشتن مکتوب آید • مرقوم قلم عبیر و قلم گشته
 بود • نگار من خانه مرحمت شما گردیده بود • نگار من یافته قلم
 علوت و قلم گردیده بود • و قلم پذیر کلمک علوت
 و کلمک گردیده بود • نگار من پذیر قلم بدائع نگار شده بود • قلم
 پذیر خانه صنایع آثار شده بود • مرقوم قلم مکمل سیج معنی بار
 گردیده بود • مرقوم موده بودند • نگار من یافته کلمک گوهر
 سبک گردیده بود • نگار من کلمک چهره طراز شده بود •
 اسباده بود • اشاره شده بود • تحریر پذیر قلم بهجت تصویر
 شده بود • مرقوم قلم مریم شکم گشته بود • قانون پنجم در ترقیم
 خالق خلاصه عبارت مختلفه گزافش حال بکرم دادار بهمال
 و از نوح آن قبله انانی و انال به نیک موال است جریان اوقات
 مرقوم بشکر و ایت الطایاست • احوال این محال مرقوم بشکر

ایزد متعال است • مانده و به داین حد و دقرین حمد و سب المعبود
 است • بخاری حالات این حوالی مقرون بغایات لایزال
 است • واقعات این سرزمین موجب سبایش ایزد جهان
 آفرین است • گذارش حالات این فوای مستوجب حمد الهی
 است • قانون ستم در همه ادعای توقع • نه جا که •
 امید که • نرسد که • قولا که مامون که • مروج که • مفرصد که •
 مقتضای عقل دور بین آنکه • مقتضای علوفت کربانه
 آنکه • طریق مودت و اتحاد آنکه • شایسته دور بینی آنکه
 • مناسب یک جی آنکه • توالی مودت صمیمی آنکه • آئین
 مروت و حقوت آنکه • اتحاد دلی مقتضی آنکه • فقط • امید که
 این جامع القوافین بحکم این بیت دل نشین * بیت *
 سخنم قطره بود و مجمع لطیفان صد قفس • قطره را دولت در دانه شن
 از صدت است • تا بر بهار آبر و بخش چهره گل و باد نوری
 غنچه کشای مقام بلبل است چون صفی و خسار نازنینان
 ز بهر جبین منزلت نظر اندلان سخن آفرین باد * بیت *
 از هر بیت آنکه ایراد با کن • کرد است نیا طبع بلو لاک •

ص	ص	غ	ص	ص	ص	غ	ص
۳۴	۳	نمونه	نمونه	۳۶	۱	کر	رفع
۳۵	۸	مسک	مسک	۳۹	۶	پند	پند
۳۶	۱۱	تقیه	تقیه	۴۰	۴	بد	بد
۳۷	۷	پذیر	پذیر	۴۱	۸	چشمه	چشم
۳۸	۱۲	باطن	باطن	۴۲	۱۲	باز	باز
۳۹	۱	شش	شش	۴۳	۱۳	ایضا	۳
۴۰	۱۲	تمیز	تمیز	۴۴	۱۶	ارز	ارز
۴۱	۳	طالب	طالب	۴۵	۱۶	سرا	سرا
۴۲	۱۳	متر	متر	۴۶	۱۳	دلی	دلی
۴۳	۳	دریغ	دریغ	۴۷	۷	برادر	برادر
۴۴	۸	مکه	مکه	۴۸	۱۶	ادا	ادا
۴۵	۱	سیمین	سیمین	۴۹	۲	هشم	هشم
۴۶	۱	جام	جام	۵۰	۱۳	سمیات	سمیات
۴۷	۱	چال	چال	۵۱	۱	مکا	مکان
۴۸	۱۰	مقبول	مقبول	۵۲	۱	ظهور	ظهور
۴۹	۱۶	بواصت	بواصت	۵۳	۱۱	بشاخ	بشاخ
۵۰	۳	لمد	لمد	۵۴	۱۵	سما	سما

دکتر محمد باقر
نورددان و نیست
میرزا یوسف
میرزا یوسف
میرزا یوسف

فهرست کتاب انشا الهیاز پنجم که مسمی بتاج المنشآت است

۳ فصل اول در القاب و اداب و انواع اداب
مشمول بر مدارج اعلی و اوسط

۱۶ فصل دوم در عرض داشت های مبارک باد و غیره

۲۳ فصل سوم بخدمت بزرگان

۳۶ فصل چهارم رقععات بنمردان

۴۲ فصل پنجم رقعتهای بدوستان

۸۴ فصل ششم در شکوه ظم آمدن خود و شکایت و غیره

۹۷ فصل هفتم در مبارکباد غسل صحت و خلعت نوروز و غیره

۱۰۱ فصل هشتم در تعزیت نکاح و عقد و تعزیت و غیره

۱۰۵ فصل نهم در تعزیت و جواب تعزیت و اعادت

۱۱۰ فصل دهم در غلبه اچار سه که و غیره

۱۱۵ فصل یازدهم رقعتهای در رسیدن تقیه تا و کرم

و میوجات و غیره

۱۲۷ فصل دوازدهم در رقععات باقواند مستغفره و کاذبات

مثل بیه نام و بیع نام و کذب نام و تمسک و دیگر چیزها که در

تسطیر مگاتبات منشیان بلاغت دمار را از انست

آن ناگزیر است و تعلق آن به طالع دارد

CALL No. {

۸۹۱۵۵۴

ACC. NO.

< ۲۲۴

AUTHOR

المؤلف - علي

TITLE

الكتاب - كتاب

باب ۱

< ۲۲۴

الكتاب - كتاب

Date	No.	Date	No.



MAULANA AZAD LIBRARY ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES:

- 1 The book must be returned on the date stamped above
- 2 A fine of Re. 1-00 per volume per day shall be charged for text-books and 10 Paise per volume per day for general books kept over 10 days

